

UBL: BKNOOG 360

bknoog

360

360

Boekenaagen
360

10360

De Vrolyke

OPENHARTIGEN
MINNAAR,

Zingende allerhande Minnezangen / Har-
ders / Bzunjloftz en andere flugtige
Liederen : Op de Nieuwste en
bekenfte Dangen.

Noyt voor dezen zo gedrukt.
E E R S T E D E E L.

Te A M S T E R D A M,

By JOANNES KANNEWET,
Boekverkooper in de Nes / in de Geskreunde
Lugte Wybel / 1768.

De Vrolyke
 OPENHARTIGEN
 MINNAAR,

Zingende allerhande Minnezangen/
 Harders en Bzuylfsts Liederem.

Boere Kermis-Lied.

Vong: Sliep Schaer en Mesje.

War mag mijn Dyer blyben / Hier zit ik
 vast en wagt; Wat mag hy nu bedyben /
 Mijn lieve Jan tree zagt: Daer komt hy aen
 stappen / Met lijf en met ziel / Hy drijft op zijn
 lappen / Als 't Schip op zijn kiel; Den dat 's een
 zwier! want dat is de lust. Van 't Kermis-Bier.

Mijn lieve zoete Maepsje / Hoe komje al gereed
 Wel ja vzaeg dat een raepsje / Eer datje 't weer ber-
 geet / Wat staeje te tuuren / Of benje te leen? Wat
 hebje al kuuren / Of wilje niet heen? Spreek maer
 een Woord: Na ik zoet Maepsje / Al wouje voozd.

Wel waer na zou men wagen? Oe Kraemen
 staen al lang / Ik hebt in mijn gedagten: Zie
 daer Maet dat 's een gang / Get Maepsje mijn
 Maetje / Ik hebje zo lief! 't Verlang na een praet-
 je / Nou Neugdoek is schief: Nou is hy regt / Get
 Jan wat benje Een wonderlijk knegt.

Nou zijn wy by de Spullen / en Kraemen alle by /
 Nou zeg eens wat we zullen / Ey Maepsje zeg
 het my: Zie dat is een Bakhuys Daer ging op
 de Leer / Het laght wel een Kalkhuys / Ik zegje
 niet

'k Heb een Corale-snoer gereed
 Het van Paerlen doorregen;
 Galathe wil my betwegen
 Dat ikz' aan haar oer deed.

Maar dat Meysje raad het niet/
 Schoon in hooge staat verheben/
 'k Wilt alleen aan Kloris geben/
 Wyl die mijne Ziel gebiet:
 Deze Ketten neemtze aan/
 't Zal dog meer u Hals vercierren
 Al u lodderige Zwieren/
 Galathe te boven gaan.

Ik zie zy naderd snel te Doet/
 Welkom puyk der Visserrinnen/
 Die ik eeuwig zal beminnen/
 Schoonste stooker van mijn gloed/
 Kom omhelst my by en bly/
 'k Heb nu gunst genoeg genoten/
 'k Wil zels nog 't Geschenk vergroten/
 'k Geef mijn zelve nog daar by.

Minnaars Smeek-klagt, aan de Minne-
 Goon.

Op een Nieuwe Voys.

Komt Amphion / Komt Orpheus / Komt Juno
 en Diana: Komt Apolen Mercurius / Komt
 Venus en Vulkan; Betoon my eens u gunst/
 Laat my eens zien u kunst / Op dat mijn lieve
 Ziels-bzindin / Op dat mijn lieve Ziels-bzindin /
 Betoon eens Wedermin... Betoon eens Wedermin.

Haar Tandjes zijn gelijk Wbooz / Haar Lipjes als
 Coraal / Haar Boezem speeld de Tely dooz / Zz
 tergt

tergt de Nagtegaal / Wanneer dat lieffelijke Weeld /
 Een Mozen-beuntje kweeld / Dan verkwikt mijn
 Ziel en Ingewand / Dan verkwikt mijn Ziel en In-
 gewand / En steekt mijn Hert in brand ... En
 steekt mijn Hert in brand.

Bevallig zijn haar Leden al / Dan boben tot be-
 neen: Ach mogt mijn Ziel in dit gebal! Eens stel-
 len zig te vreen: 'k Zou Cupidootjen dan / Dat
 zweer ik als een Man / Op-offeren al wat Min-
 nens waard Op-offeren al wat Minnens waard /
 En al wat liefde baard .... En al wat liefde baard.

Men ziet een straal van lieffelijckheyt / Dat speeld
 dooz haar gezigt / Getempert dooz aanminlijckheyt
 Daar Venus zels booz zwigt; Maar ach! ik
 wierd doozwand / Dooz 't kussen van haar Mond /
 Cupido spand zijn kragten in / Cupido spand zyn
 kragten in / Bzengt haar tot Wedermin ... Bzengt
 haar tot Wedermin.

Dus klaagden ik mijn Minne-zang; Zo lang
 een Rey van Goon / Bestraald' mijn met haar
 Gezang: Verzeld van Venus-zoon: Al waarde Lief
 die gy bemind / En daar gy ulve Ziel aan bind;
 Verdiend niet dat gy om haar zugt / Verdiend niet
 dat gy om haar zugt / Want 't is maar ongenugt ...
 Want 't is maar ongenugt.

Zo was 't antwoord van Merkuur / Myt Naam
 der Minne-goon; Een Wolk verscheen als een la-
 zuur / Verzeld van Venus-zoon; Ik dank met
 veel eerbiedighend / De Goden booz haar les: En
 zeg / vaar wel in Eeuwigheyt / En zeg vaar wel
 in Eeuwigheyt / Dog min ik mijn Matres ...
 Dog min ik mijn Matres.

Op het Rooze-knopje.

Stem: Het Feest van Flora.

O **R**oozje! Koningin der Bloemen;
 Gy wekt mijn trage Zang-lust op /
 U geur en kleur / zu waard te roemen
 Wanneer gy eerst ontsluit u Knop /
 Gy komt u Floraas Chym verciere /
 Die thans haar Hof-poozt open sluyt /
 En helpt haar Feest en Zegen vieren /
 Met Mirthen / Palm en geurig Kruid.
 Maar o Koozje teder Bloempje /
 Met regt een Cieraad van een Maagt /
 Belaaft! hoe schielijck word u roempje
 Dooz d'Wind en minste stroom belaaft;
 Zeg eens wat kan u beter wezen /
 Als dat gy word in teyds geplukt /
 Om van geweld bezijd te wezen /
 Dat ligt u aardig Knopje dzukt.

Op dat men u vergund een plaatsje
 Dat menig Minnaar u benijt /
 Daar gy ontfangt een geurig waasje
 Dat zagt u Knopje open spijt /
 By Amaril of Leonooztje
 Die dus u boghend onderschzaagt /
 En op haar Lelie-blank trezooztje
 Ter eere van de Land-jeugt draagt.
 Gy wild geen lompe plukker lijde /
 Geen spitze Doozne aan u Steel /
 Leerde die u schielijck af wil snijde
 Wat hy kan krijge tot zijn deel /

Zo dat hy die een Kooz wil plukken
 Moet toezien dat hy dien niet kwetst:
 Want anders zal het hem niet lukken /
 De onderbinding leerd het best.

Wild dan mijn raad ten goeden duyden
 Beminnelijcke Lente-Kooz;
 Waght u booz Stroom-en Ontweers-buyen /
 Eer gy verliest u aardig Blooz:
 Want als u Blad begind te valle
 Dan is u beste teyd gedaan:
 Want ziet de beste Kooz van alle /
 Moet op zo eene wijs vergaan.

En gy o Jonge Maagderne /
 Volgt 't boozbeeld van het Koozje na /
 Wild in u Lente u verbligen /
 Eer dat u teere Jeugd verga /
 U Bloem / u Roem / o Kooze-mondje;
 Denkt dat die schielijck u outgljft /
 Des doet mijn raad mijn liebe Hondje /
 En laat u plukke op zijn teyd.

Droevig Verhaal van een Harder en een
Graave Dogter, die op malkander verliefden,
 en na zeven Jaar gedood te hebben
 egter Trouwden.

Dong: Al wat men doet men kan geen &c.

Herder. **S**choon Isabel aanhoord mijn droevig
 klagen / Ontfangt mijn trouw in een
 zo korten stond / U Hert en Ziel die staan in mijn
 behagen / U liebe Lipjes en u Koder-mond: Want
 u zoet wezen / Kan mijn genezen / Van al mijn
 groote smert / Die ik voel in mijn Hert.

Dogter. Vertrekt Harder met al u balsche reben/
Want zulke pzaat en ben ik noyt gelwend; Zou ik
mijn Crouw aan zoo'n Harder besteben/ Gaat
hoort Konstman gy zijt mijn onbekend: Uw 'k niet
begeere/ Wild van my heere/ Mijn Vader hoog
van staat/ Zou worden disperaet.

Herder. Schoon Edel Daam en wilb' mi noyt
verlaten/ Daar is op Crouw een King van Dia-
mant/ Ik zal u Ouders-lief zo wel bezaten/ Waar
dooz de Edele Dame was constant: Waar op zy
heyde/ Daar zo lange Dreyde/ Dat zy op crouw
tot pand/ Nam Bloed-schijst van zijn Hand.

Vader. Maar als de Vader dit had vernomen/
En huze dikmaal by den Herder vand/ Zwoer hy
een Eed/ zy zou hem niet v'komen. Hy zouze stie-
ren na het Franse Land/ Om daer te leven/ En
haar te geven/ Een Rijken Graaf zijn Zoon/ Lief-
talig van Persoon.

Zy viel te voet vooz haaren lieben Vader/ En
stozten zeer bedroeft haar tranen uyt/ Verzocht nog
om te spreken eens den Herder/ Eer zy weg varen
zoude met de Schuyt: Doe riep den Vader/ Wan-
stonds den Herder; Die zy had zeer bemind/ Als
een Moeder haar Kind.

Dogter. Adieu adieu van Herder vol van waar-
den/ Adieu adieu mijn Lief en waarde pand/ Ik
hoop Godt zal u in gezondheid sparen; Daar mee
zo gaven zy malkaar de hand/ Met droebig leyden
Moesten zy scheyden/ Adieu mijn waarde pand/
Du dool ik agter Land.

Dit heeft hy op 't lest tot haar gesproken; En
met een Kusje haar adieu gezeud/ Van droefheyt
is terstond zijn Hert geuzoken/ Daar mee heeft hy
genomen zijn afscheyd/ Het bleef verholen/ Maar
hy gink dalen/ Tot zeben Naar daar naer/ Kwam
daar een Heer voozwaer. Die

Die met zijn Dienaars kwam om te gaan Jagen/
Met zijn Bzalken Winden by malkaar/ Bupten
in 't Bosch langs een groene Hagen/ Om t'zien of
daar geen Wild-gediert en waer: Maar zy daar
konden/ Van Godt gezonden/ Den Harder vige-
lant/ Verooft van zijn Verstand.

Maar dezen Heer dooz zijn groot Mogentheben/
Die sloeg aldaar met zijne Dienaars raad/ Dat
men hem bzingen zoude in de Steden/ En gaam 't
verkonnen aan de Magistraat: Menschen met hoo-
ven/ Kwamen geloopten/ En riepen tot malkaar
Dat daar den Harder waer.

Als hy kwam vooz 't Casteel van haare Vader/
Zijn Lief schoon Isabel stond in haar Deur/ Ver-
schrikten zeer om dat zy zag den Harder/ 't Welk
haar bzagt in een zo groot getreur/ Zy kwam hem
groeten/ Viel vooz zijn Voeten: Als dood ter War-
de neer/ En riep dikmaals o Heer!

Men zag de groote liefde van haar heyden/ De
Vader stozte daar zijn tranen uyt/ Dat hy haar vooz
den dood niet konden scheyden/ Daar ober maak-
te hy een kozt beslyt: Dat men zou spelen/ Op
Crom en Deelen/ Op Bassen en Fluyt/ Dooz
Bryndegam en Brynd.

Spiegeld u Minnaars en Minnareffe/ Spiegeld
u alle aan dit droebig Lied: Een stuk vooz Oude
en Jonge tot een lesse/ Het is waaragtig al zo
geschied/ Wild by geloben/ Dat Godt daar ho-
ben/ Gevoegt heeft tot een Paar/ Scheyd niemand
van malkaar.

De Wanhoopende MINNAAR.

Op een aangename Voys.

K An ik / ô tedere Ziels-Kindin /
 Van uw / hoe trouw ik u bemin /
 Van nimmer troost verluerven?
 Het leven bald nu bang en naar /
 Ik moet gelijk een Martelaar
 Staag duyzend dooden sterben.
 Maar ik weet een middel booz mijn Wond /
 Dus sprak Admeent tot Kooze-mond /
 En zonder meer te zeggen
 Vliegt zu verwoed de Crappen op /
 Maakt van zijn Houze-band een strop /
 En gaat uut het Venster leggen.
 Hier schreyd hy bitter om zijn leed /
 En klaagt al blijft gy stuurs en wreed /
 Ik sterf niet ongetrooken;
 Neen Schoonste het is om u alleen /
 Mits vliegt hy schielijk na beneen /
 En gaat een Pijpje rooken.
 Dog als hy het Eeten rooken zag /
 Wast hy dus uut en zey / ik leef nog
 Moet ik nog langer lijde?
 Strafs rukt hy 't blankte Staal van leer /
 En met dat yzelijk Moord-geweer
 Begind hy Brood te snijde.
 Maar ach! hy denkt op het Middag-maal /
 Weer op zijn oude Liefdens-kwaal /

En

En wil dooz Gist nu sneben /
 Mits opend hy een Fleß met Wijn
 En laat / om strafs ontsteld te zyn
 Hem nog een Fleßje geben.

Helas! hoe woed hoe raast hy weer!
 Hy werpt zig op het Kust bed neer /
 En dooz een Droom vol zorgen
 Benulut / bekommet af geslooft /
 Rukt hy de Dektens ober 't Hoofd /
 En slaapt tot aan den Morgen.

Coen stond hy op bedzoest beschroomt /
 Hy had een naare Droom gedroomt /
 Zijn smert wierd langs hoe grooter:
 't Zal sterben riep hy eyndelyk uut /
 En greep in dat verwoed besluit /
 Een stuk met Kaas en Boter.

Al verder radeloos en wreed /
 Nam hy het Mes daer hy me sneed
 En riep ontmenscht te breebe /
 En nouw bezedigde Beulin:
 Daar wel dit Moordtung gaat der in /
 En stalt het in de Scheede.

Wat nu begonne / wat gebaan?
 Wie kan zijn Woede tegen gaan?
 't Zyn dziste die hem prangen /
 Hy vliegt als in een razerny /
 En heeft zig ('t was zijn Schildery)
 Zo op die stond verhangen.

Wat deed die stugge Kooze-mond /
 Coen zu dat ongeluk verstonde /
 Daar niemant zig op wagten /
 Zu deed dooz wanhoop aangepoort
 Haar eygen Lebeng-draad te koort /
 Ach stof zu? Neen zu lagten.

Dit

Dit was een Moord-priem in zijn Hart /
 Hy riep / ó Hoofd-bron van mijn smart;
 Wel 't is nu geen speelen /
 Vermaakt u dug 't annozel Bloed:
 Koel nu u zin en zo verwoed /
 Tiet hy een Speen-bark keelen.
 En riep nu uyt zo ligt hy kan /
 Merco / Stijft / en Meron /
 En Cerbus is het Wagter:
 Vulcanus / Pluto / en Mengeer /
 Dood / Wanhoop / Hunger / Strop en meer;
 Ik bid u blijft maar agter.
 Maar ach! hoe dzukt hem nu zijn Krug;
 Hoe giert en tiert hy dooz 't Hugs /
 Wyl hy zijn Lief moet missen:
 Ja loopt van dziste obermand
 Strakt na de stijle Water-kand /
 Om dooz plezier te Dissen.
 Just kwam die schoone Krooze-mond /
 Hem in die schoone Mozen-stand.
 Haar Hert uyt Weer-min schenken /
 Zo agt gy u 't geloof mijns waarb /
 Wel aan antwoozden hy bedoord /
 Ik zalme 'er op bedenken.
 Dat hite / kerme al dat leed /
 Die Heldebaden van Admeest
 Verdienen wijs belooning:
 Men zoza ook zijn Manmoedighyeb /
 Geroemt belaghen en beschyeb /
 In 't Simpel-hang en Wooning.

TEGEN-ZANG

Op de Wanhopende MINNAAR.

Op een aangenam Voys.

Z Al ik ontroubae Minnaar? in
 Mijn Hart nadenke / wat dooz Min
 Ik liet aan u verwerben?
 Dan moet het barsten van malkaar /
 O hoon! ó spijt! die my zo zwaar
 Beknelt; en komt doozkerben.
 Dit kreeg Admeest van Kroozemond
 Tot zijn berwojt / toen zy terstand /
 En zonder meer te krepten:
 Verwoet klimt na den hoogsten top
 Van 't Hugs / stoot flukz een Venster op /
 En springt . . . . maar niet na huyten.
 't Was juist na binnen / nu vergeet
 Zy niet de Schoonheyb van Admeest!
 Die haar wozd langz hoe frager!
 Zy bliegt de Crap af gantz t'onbzeen /
 Daar struykelt zy / en bzeekt een Been
 Van stukken . . . . van haar Wayer.
 Zy die haar niet beschadigt zag /
 Daart doozt: Nu wil ik / dezen Dag;
 Verkozten al mijn lyden!
 't Is anders te lang vertoeft; ik wil eer
 Hier / met een Punt-schaar deez' keer
 Mijn Hals . . . . doekt netter snyden,

Haar zinnelijkhend was deze maal
 Zo dziftig als haar wanhoops kwaal!
 Die zy niet kon verkroppen /
 Daar op slurpt zy een Koemer Wijn
 Mer Kotten . . . . zagt! hoe is 't Fenijn!
 Na Katterdamze . . . . Moppe.
 Dit Cordiaaltje was het niet
 Dat haar onthief van al 't verbziet /
 Doozsnuffelende alle hoeken
 Dindze een Pistool met Kruid en Loot /
 Waar na zy strak haar Bozst ontbloot
 En gaat . . . . na Dloyje zoeken.

Dat 's maar Copy nog van de zaak
 Kiep zy / had ik u hier mijn bzaak /
 Wierd gy Admeete ten Offer;
 'k Zou u doen zien wat het vermog /
 Flukis hadze een Knip-mes booz den dag /
 En steelit het in . . . . haar Koffer.

Zo plaagt en dzukt haar al die smert /
 Waar van ze overwelbicht werd:
 Du wilze Admeete steets missen;
 En roept: ik ben mijn zelven moe?
 Des looptze na een Dyer toe
 En wil haar zels . . . . verfrizzen.

Geballig wierd Admeetus daar
 Zijn Schoone Kooze-mond gewaar /
 Die hy een Kus wou schenken /
 Hoe! spzak zy / 'k heb u lang gewagt
 Zo gy na Duyzend Kusjes tragt:
 'k Zal mijn niet eens bedenken.

Een Nieuw Lied op het drayen van 't Rad
 van Avontuuren.

Op een Schoone Voys.

Hoe dzagt dog de Waereld Steeds in zijn omme-
 gang / De Zon en Maan En Sterren staan /
 En yder volgt zijn rang / Het gaat heen en weer / Na
 op en neer / Die heden is gepaereld / Kan Morgen
 gaan Met Dodden aan / Zo loopt het Rad der
 Waereld / Het dzagt al / Het dzagt al / Met als een
 dzagende Bal.

Van Daag eene Konink / Morgen van den Chroom
 Gelyk men ziet Dat is geschiet / Met den Verloof-
 ren Zoon; Van Daag een Graaf / Morgen een
 Slaaf / Dat zijn Fortuyn haar kuuren / Die hoven
 zat / Vald onder 't Rad: Gelyk men zag gebeuren /
 Het dzagt al / Het dzagt al / Met als een dzagende Bal.

Het bleek wel aad' Bozger / Zy namen d' over-
 hand / 't Fortuyn dat doet Haar zorgen bozet; Booz-
 taan aan alle kant / Zy meenden ras / Dat al den bzaak
 Den Rijkdom haar zou kroonen / Het Fortuyn dzagt
 Zo fel het want / Het komt zijn Meester loonen: Het
 dzagt al / Het dzagt al / Met als een dzagende Bal.

Men riep Dibat Oranje / Yder met groote kragt /
 By dag en Nagt Wierd booz gebzagt Tot Lof
 van Groot-Brittanje / 't Fortuyn verkeerdt / Zijn
 Meester leerd / Nu staat Sineur te keyken / 't
 Fortuyn dat spaard Geen Mensch op Ward / 't
 Moet booz zijn magt al wijken; Het dzagt al / Het
 dzagt al / Met als een dzagende Bal.

Men ging doe als Heeren / Met Strifiken op de
 Hoed / Om Oranje Met veel franje Ter Eere van
 't Nassous-bloed 't Fortuyn verbzukt / Zels zijn
 geluk / De Bozsten van hun Chroomen / 't Fortuyn
 dat

dat spaard / Geen Mensch op Ward Zijn wil komt
het beloonen / Het dzayt al / Het dzayt al / Het als
een dzayende Val.

Ziet eens van gelijke / Hoe wonder het geluk /
Kras is verkeerd / 't Geen hem nu leerd / Dan booz-
spoed in dzukt / Want ons Dyand / Nam heel Wza-
band / Coen stond men fray te kienken / 't Fortuyn
dat wagt / Zijn wil die dzayt: Het moet booz zijn
magt al wijken / Het dzayt al / Het dzayt al / Het
als een dzayende Val.

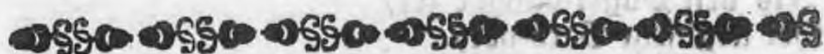
Men zag het aan den Keyzer / Hoe hem 't geluk
toe lagt / De Koningin Als Dyandin / Moest
blugten onberwagt; 't Woheemische Rijk / Nam
hy al gelijki / Kreeg in een Maand twee Kroonen /
't Fortuyn verdzukt / Ja zelfs zu rukt / De Vorsten
van hun Chzoonen: Het dzayt al / Het dzayt al /
Het als een dzayende Val.

Hu moest eventuel blugten / Zelfs ynt zijn eygen
Land / Zijn Geld en Goed / Laat hu met spoed Cot
roof van zijn Dyand; Ja tot krupt / Geen eygen
Huyf / Heeft hu meer tot zijn Wooning / Die boven
zat Vald onder 't Rad / Zo heeft Fortuyn belooning:
Het dzayt al / Het dzayt al / Het als een dzayende Val.

't Fortuyn dat komt beloonen / Zijn wil te haben
gaat / Hu niemand niet Verschoonet ziet: 't Zy Rijk
of Arm van staat / De Gulde Zon / Bzengt op een
Som; Men zent het is wel wonder / Het Rad loopt
snel / 't Is Apen spel / Het bzengt 'er menig onder:
Het dzayt al / Het dzayt al / Het als een dzayende Val.

Zo de Zee baaren staan Op en neder gaag: Van
laag en hoog Eu blugt booz 't oog / En nimmer bast
blijft staan: Dooz 't Firmament / 't is Is onbekend /
Zeer los en ongestadig; 't Fortuyn haar goed / Is
Ebb' en Floed / Zy speelt daar mee valdadig; Het
dzayt al / Het dzayt al / Het als een dzayende Val.

Min-

Minnende Zamenpraak.

Stem: Van de Waffer.

A Ardsche Godinne
Aangename zoete Maagt /
Doel van mijn verliesde zinnen
Die mijn teere ziel behaagt /
Zeg eens behoed gy niet /
Die uw Schoonheid maar aan ziet /
Zeker 'k moet u eeuwig Minnen /
Schoon u strafheid mijn 't verbied.

Ey! Ey! loop heenen /
'k heb in 't minste geen vermaak:
In uw Woorzen / zonder meenen
En uw praatjes booz de vaak:
Dyner Dyers in der daad /
Want het uitterlijk gelaat /
Zugten steene klagen Weenen /
Haar niet eens ter Herten gaat.

Zoud gy geloven /
Dat ik booz ontrouwe Min /
Zoek uw teere Hert te roben /
Reen mijn schoonste Engelin;
Proef ach Tief ach proef mijn maar!
Schoon dat liep mijn Tijf gebaar /
Nimmer zal dat Duur verboden /
Al was 't lijden nog zo zwaar.

Tussen het zeggen /
En het doen / is onderscheid /
Eben als de Bergen leggen /
Tussen 't Zuyd en Noord verspreid /

B 2

Als

Als den Vogel-vanger zet /
 Het arglistig Garen-net /
 Schuld hy agter Heg en Struypken /
 Tot het Beestjen is in 't Net.

Eer zal den Hemel /
 Pletteren Zaden Land en Volk /
 Eer zal 't rierlijk Pluym-gezwemel /
 Nestelen in een dozre Kolk ;
 Eer een logge Walvis vloog /
 Eer ik u mijn Lief bedroog /
 Eer zal d'alderhoogste Hemel /
 Gaan door een kleyn Paalden oog.

Hoe zwaarder Eeden /
 Hoe veel ligter van waardig /
 Zet die leuren en gebeden /
 Met dit Zweeren aan een zij /
 Druers met u Eeden loop /
 Eeden die zijn heel goed koop /
 Wild die aan geen Waagd besteden /
 Druyzend hebber in een hoop.

Moet ik dan dragen /
 Smaadheid straf of andere schuld /
 Of hebt gy alleen behagen /
 In den toets van mijn gebuld /
 Wel ik zal lankmoedig zijn /
 'k Hoop dat nog u Zonneschijn /
 Syndelijck eens op mijn zal dagen /
 Hoop van gunst en voelt geen pijn.

Gy draagt geen lijden /
 Smaadheid schuld of andere straf /
 Ben ik Duur / zo wild my mijden /
 Wand ik u / gaat van my af /
 Want of ik u vond getrouwt /
 Of u syndelijck nog zou /
 Als den gladde draad afsnyde /
 Want ik heb geen zin in jou.

'k kan

'k kan 't niet verkroppen /
 't Hert en Ziel leyd my en beest /
 Doeld eens hoe mijn Ad'ren kloppen /
 Ach! mijn Adem mijn begeest /
 Ach! ach! ach! dat zijn geen reën /
 Dat gy altyd roept van Heen /
 Zelfs d'hey sijt door 't droppen /
 Zijt gy harder dan een Steen.

Een Nieuwe en vermakelyke Vryagie,
 tusschen een Pruysische Generaal en een
 Geldersche Herderin.

Op een schoone Voys.

Generaal.

A Lderlieffste Herderin / Bronkbeeld van de Gel-
 berlanden / Die mijn tomelooze Min / Deed als
 't Vuur van Croten branden / Alderschoonste Her-
 ders-kind / Ziet wat Heer dat u bemind.

Herderin. Dat is mijn gants onbekent / Die hier
 de Galant komt maken / Wyl ik niet weet wie gy
 bent / Ook ben ik op zulkie zaken / Van mijn Ou-
 ders nout geleerd / 'k Weet oak niet wat gy begeert.

Generaal. Lief ik ben een Generaal / Van den
 grooten Prussischen Koning / Aller Dozsten Luy-
 ster-pzaal / In Berlijn daar is mijn Wooning: 't
 Is een Veldheer van dien Dozst / Die na twee Liefde
 dozst.

Herderin. Zo dat gy een Krijgsmann zijt / In het
 Duutsche Rijk gebooren / Van u of ulwe Maje-
 stept / Mag men in Gelderland niet hooren: Krijgsmann
 'k walg van u pzaat: Dieg verzoekt ik dat gy
 gaat.

Generaal. 'k Zal u in de Stad Berlijn / Als een
Nardg-godin doen kleden; Op de aldernieuwste
trijn: Daarom gaat dog met my meben / Want gy
overschoone Maagt / Zijt alleen die mijn behaagt.

Herderin. Generaal met u verlof / Niets kan mijn
minder behagen / Dan u Edele Pruyssens-Hof /
Dat mijn oogen nimmer zagen / Daar by weet ik
Pruyssens-bloed / Doet noyt Gelderlandische goed.

Generaal. 'k Zal u als mijn Egt-genoot / En
heminde Huisvrouw trouwen / Tot ons schend de
bleeke dood / Zal ik u in waarde houde: Kenkt my
maar tot onderpand / U Sneeu-witte Regterhand.

Herderin. Eer ik opt mijn Regterhand; Aan een
Pruyssische zoud geben / Zou ik liever opt dit Land /
Met mijn Schaapjes zijn gebreben / En zocht elders
mijn verblijf / Eer ik wierd een Pruyssens-wijf.

Generaal. Liefste gy schepnd opstinaat / Maar
mag ik zo veer geraken / Dat gy my een kus toe
laat / Op u Lelie-witte haken / Ik wed dat het geen
Geldersman / Zo goed als een Pruyssens kan.

Herderin. Generaal gaat maar voozby / Aluw
Duytsche Complimenten / En al die Galantery /
Hoest gy aan my niet te venten / Want die benne
vooz my maar / Schurfsde en verrotte waar.

Generaal. Kan geen Pruyssischen Generaal / Dan
een Herderin behagen / Zo zweer ik by mijne
Staal / Dat gy 't u nog zult beklagen / Om dat gy
hebt af-gezet / Een grootmoedig Krijgs-Cadet.

Herderin. Vooz u Duytsche Helden-aard; En
vooz al u snoeberyen; Zijn wy hier nog niet ver-
baard; Want wy zijn niet in de teyen / Dat een
Pruyffe wierd gebzeest / Want die teyden zijn
getweest.

Generaal. Moet een dappere Krijgsman dan;
Vooz een Gelders Meysje wijken; Mozbleu Bour-
ger

ger de Haman; Ik ga weder na mijn Rijken / En
ik zal verhalen wat; Een voozbal ik heb gehad.

Herderin. Generaal dat kund gy doen; Maar
mijn eenigste begeeren Is / dat gy u wat wild spoen;
En vooz al noyt wederkeeren; Want d'Gelders-
luy allegaar; Staan geen Pruyssen op een haar.

Generaal. Wret dat ik de gekk maar scheet; Met al
't geen ik heb gespzoeten; Want ik u der niet beger;
'k heb u mussen luyt geraoken; Herd. Generaal
zo gaat maar heen; Met u blaauw gestoote Scheen.

Een Vermakelyke Vryagie welke is voor-
gevallen tussen een Jonkman van 20 Jaaren, en
een Oude Totebel van 80 Jaaren.

Op een Aangename Voys.

Komt Vinden lustert na de Klugt
Dat ik u zal Zingen gaan /
Een yder zal laghen niet genugt /
Die dat zal willen verstaan
Hoe een Oude Zottin
Was genegen tot de Min:
Schoon dat zy was Oud-bejaard
Zy wou nog zijn gepaard.

Een Oude Hoer zonder een Tand /
Tot haar genegen smert
Zy nam een Jonkman by der hand /
'Zey mijn Lief mijn Hert /
Ach mijn Alberlieffste zoet /
Crooster die mijn zin voldoet /
En helpt my dog opt deze rouw /
En maakt van mijn u Vrouw.

Weg zey d'Jonkman Roghel-pot /
 Gy Oude knebel-kim;
 Ik lieber een na mijn gelijk
 Die Jong is na mijn zin:
 Want gy zyt al te Oud bejaard
 Ik ben schier booz u verbaard /
 Gy gaat dubbelt en krom /
 Van grooten Ouderdom.
 Ach! ach! gy Jonge zukkeelaar /
 Ik ben nog Jeugdig-groen /
 Schoon dat ik ben Tachtig Jaar /
 Gy kund mijn lust voldoen;
 Ach mijn liefte Cameraad
 Ik zal' maken een Man van staat /
 Want 'k ben Rijki en magtig van Goet
 In bolle overvloed.
 Pyns op u Graft gy lelijk Dier /
 U Neus die druypt te stijf;
 Ik heb lieber een jong Venus-bier
 Al tot mijn tyd-verdrijf /
 Als zo eene Ouden grol
 Die puffedert tegens de Mol /
 Leg maar af die zotte praat
 En na u Graft toe gaat.
 Gy zult veel beter woꝝde gebiend
 Als van een jonge Meyd:
 En niet geplaagt zyn van 't Kind
 Die Dagen Nagt maar schreyd /
 Gy zult Slapen heel geruyt
 En gaan Dinken als het u lust /
 Waar een ander Man met Kinders zoet
 Hem daar van houden moet.
 Hou op maar van d'zotte praat
 Dat is der mijn planzier /
 Als ik maar zie van mijn egge Zaad
 By een jong Venus-bier /

Het is boozwaar een Man geen schand
 Te trekken aan de Wiege-band /
 Maar het geklag van een Oud Wjff /
 Is een lastig tyd-verdrijf.

Adieu dan Jonkman booz het lest /
 Trouwt maar een jonge Slooz /
 Dan raakt gy nog in het kindere-nest;
 En zult kloutwen agter 't Ooz /
 Want gy moet werken / my wel verstaat
 Van 's Moꝝgens broeg tot 's Abonds laat /
 En zult nog zeggen als 't u rouwt /
 Had 'k die oude Vrouw getrouwt.

Het overdadig leven en bedrijf van ver-
 licheyde waarden en Waardinnen.

Op de Dops: Van Krukkenburg.

Hoord toe gy Jong-gezellen / Al na dit klugtig
 Lied / Dat ik u zal vertellen / Wat der dage-
 lijks geschied: Hoe de Waardinnen kleyn en groot /
 Menigen Jonkman brengen in nood; En ook ver-
 schende Mans en Vrouw; brengen in groote rouw.

Als gy komt om te drinken / Dan is 't mijn Cam-
 meraat / U Schynen dapper klinken / Men houd u
 aan de praat: En als de Kan komt van 't Wat /
 't Eerste Glas lappen zy in 'er gat / Zo likken zy
 dan uw Drank / En weten 't nog geen dank.

De Meyden daar beneben / Die zeggen about
 mijn Heer / Wanziet het Waarden leven / Hoe zy
 haar buigen neer: Zo weten zy dan met gemak / U
 Geld te lofken uyt u zak / Zy klappen als een Pa-
 pegau / En helpen uw aan den drau.

Zy weten wel te smullen / De Waarden hier te
 Land; Haar leege Peng te vullen / Met den gemel-

den Dank: Want zy maken de Geneber nout;
Van Petercelie water op trouw / Men zou zeggen
ze is zo klaar Of 't Keulsche Geneber waar.

Men ziet hier alle dagen / Waardinne kleyn en
groot / Ook Goude Kertings dzagen / En dat wel
met een Boot: Zy kleden haar trog en boom / Als
den besten Welbom / Geen Vis is haar te dier
Al dogtze niet een zier.

Als wy dan zijn beschonken / Dooz 't dzinken in
't gemeen / Hoe de Waardinnen lonken / En schry-
ben twee dooz een; Zo gy daardan nog tegen ziet /
Zy zeggen je bent een Deugeniet / Men stoot u ter
Deuren uyt / Als een Schoft of een Schabuyt.

Men zal het wel uyt bynden; Met haar gekloofde
Krijt / Twee dooz een ze schryben; 't Geen ons daar
na wel spijt: Dat was nog niet een zier; Maar 't
is gemengelt Bier / Daarom zeg ik u tot beslupt /
Scheyd van die Waarden uyt.

Ik wil 't maar laten blyben: Want ziet ik schey
'er of / Ik mogt met mijn Schryben / Het maken
veel te grof; Want pder leeft na zynen wunst; De
meeste Waarden kennen de kunst; Daarom zeg ik
tot beslupt / Dat ik 'er maar schey uyt.

Een Aangenaam MINNE-LIED,

Tussen een Herder en Herderin.

Stem: Als 't begint.

A Ch! ach! ach! wie komt mijn wekken /
Nu ik leg in zoete Droom /
Nu ik Philis dagt te trekken /
Van een klare Water-stroom /

Boz-

Bozgodinne hoorde mijn klagen /
Oer dezen overlast:

Zoek dien Stoozder op te jagen /
Maakt hem met mijn Boejen vast.

Van zijn Stem dagt 't my te wezen /
Niemand als den Boz-boet Van /
Dooz wien al de Nymphen breezen /
Doet dien Kerkel in den Van.

Maar hou zagt waar toe die klagte?
Ziet daar komt mijn Herderin /
Die kan al mijn leed verzagten /
Ik groet u / schoonste Engelin.

Hoe dus vzoeg in het Veld getreden /
Wat mag dog de oozzaak zijn /
Of hebt gy ook die zelfde reden /
Die my baarde zo veel pijn.

Ik lag zeer zoet en zagt te Droomen /
Hoe ik u schoon Herders-kind /
Dzolyk naar mijn toe zag komen /
Als gedreven dooz de Wind.

Met een bloosje op u Vaken /
Met een houding vol van zwier /
Waar dooz gy my komt vermaken /
En ik u gevangen wier.

Maar zo rag ik u ontmoeten /
En gelijde met der hand /
Om mijn zuyvere lust te loeten /
Van een frisse Water-hand.

Pond ik my wel haast bedrogen /
Terwijl de slaap my toen verliet /
Ik heelt rondom en breef mijn Ogen /
Maar ik vond mijn Philis niet.

Ik stond verbaast als op getogen /
Ik ging vol spijt daar heenen treen /
Tot ik u zag dooz mijn Ogen /
Toen mijn leed wel haast verdween.

Du

Du is al mijn vzeugd herbooren /
 Du is my by u bevind /
 Wat hoort vzeugd is my beschooren /
 Zegt het my zoet Herders-kind.
 Laet ik op u schoone kaken /
 En op u liebe Koder-mond /
 My in Eer en Deugt bermaken /
 Tot ons iets meer werd gegond.
 Maar ik heb niets meer te wagten /
 Terwijl d'naassche Hutwelijks-min /
 Is gesteld uyt mijn gedagten /
 Eater min 'k mijn Herberin.
 Hoe zal ik my hier gebzagen /
 Ik wil u minnen tot 'er dood /
 Wild my maar u gunst op bzagen /
 Als een lieben Speel-genoot.
 Zo my het Hutw'lijks kon behagen /
 Ik wagte niet om 't Minnent Hert /
 W met eerbied op te bzagen /
 Hoe raak ik uyt die Strik ontwerd.
 Zo ik moet de Vryheyd minne /
 Zo moet ik missen 't zoet genot
 Van mijn liebe Herberinne /
 Ach hoe bitter is mijn Lot.
 Maar wat kan de Wjshheyd baten /
 Als ik mijn Philis misse moet /
 En met haar ook moet verlaten
 Het genot van 't zoetste zoet.
 Maar u Hert gesteld als 't mijne
 Overschoone Ziels-boogdes
 Ik zag haast mijn leed verdwijne /
 En gy bleef mijn Minnarek.

 Kermis Vryagie, tusschen TRUY en JAAP.

Stem: Als 't begint.

Truytje.

J Jaapje sta stil / Jaapje sta stil; Hoozd eens wat 'k
 u moet vertellen; Jaapje sta stil / Jaapje sta stil;
 Hoozd eens wat ik u zeggen wil / Daar liep ons
 kaaatje en krelis: Zo moytjes door de kramen zeer
 stil! Ik loof zy gingen aan den tril / Wat dunkje
 nou Jaapje sta stil.

Jaapje. Walle Zottin / Het is de Min? Die de
 Nonkheud trekt te zamen / Walle Zottin / Het is
 de Min: Blijft staen en hoozd mijn zin? Ze zijt zo
 een aerbig Maegsje: Willen wy 't zamen ook eens
 doen? Gaen om een zwaertje met satzoen / Sta stil /
 of je maekt mijn groen.

Truytje. Jaapje wat praet / Jaapje wat praet!
 Ik dzuf het zeker niet wagen: Jaapje wat praet?
 Jaapje wat praet / Sta stil 't is nu te laat / Mijn
 Moertje zou zeker lijben / Als ik by tyd niet
 t'huys en was / De Buuren kwamen 'er aan te
 pag: Ey Jaapje sta stil wat ras.

Jaapje. Wel Cruytje zoet / Onnozele Bloet; Wat
 bzunt u 't Oude Besje: Wel Cruytje zoet / Onno-
 zele bloet; Sta stil wat hebje weer spoet: Kom
 Maegsje ik zal u tracteren / Op Wijn en Bier al
 watje lust / En stellen jou Moertje wel gerust:
 Sta stil voldoet mijn lust.

Truytje. Werdige Jaap / Je bent een knaap:
 Waar zou ik met u loopen: Werdige Jaap / Je
 bent een knaap: Sta stil jou lossen Jaap / Coq
 wil

willen wy eens gaan lieken / Om Massto zijn
Kunst te zien: En wat 'er bozders zal geschien /
Sta stil Jaap wild niet blien.

Jaapje. Eerst na de pzet / Van Marionet / Het
Spulletje van Jan klaessen? Eerst na de pzet / Van
Marionet / Sta stil Crup met een zet / Daer hebje
de klugt al gaende / Zy scruppen uyt en in een Zak:
Ey ziet wat is Jan klaessen zwak / Sta stil nou
Crup tot straf.

Truytje. Ey ja zo waar / Dat is wel raar! Zy slaan
malkaar met Stolkken / Ey ja zo waar / Dat is
wel raar / Sta stil mijn lieve Daer? De Doeg wie
kan hier scheyden! Ik waag 't beraan 't gaat zo het
wil / Al sloeg mijn Moer my op mijn Bil: kom
Jaap ey sta dan stil.

Jaapje. Wel zoete Mand; Wat den ik verb lapd /
Nu je my 't Na-woord gaet geven! Wel zorte
Mand / Wat ben ik verblayd / Sta stil nou het is u
raud / Wy zullen t'zamen eens Danssen / Je weet
wel wat ik zeggen wil / Je gaet met Jaepje nou
aen den tril; Het Deuntje van Jaepje sta stil.

Een Vryagie, tusschen een Jonkman en
een Jonge Dogter.

Doug: Is Liefde zoet Lijden.

Jonkman.

Wat doet my ontstellen: Staag in mijn gedagt:
Dat mijn zo komit kwellen: Waar dooz ik
versmagt:

Zu Dag als ik waaken: Zu Nagt als ik rust:
Dan schijn ik te bliken Vol van Minne-lust:

Waar

Waar vind ik nog gratie: Dooz mijn grillig Hart:
Die zoete tentatie / Die baard mijn groot smart.

Terst sprak ik een Susje: Zint ben ik doozwond:
Die schonk mi een kusje: Dooz haar Koeder-mond:
Ik wilze gaan Druen: En bieden mijn Trouw:
Zo raak ik uyt lyen; Uyt druk ende rouw:
Och! Liefste Annaatje / Mijn leven vergaet;
Laast had ik een praatje / Met u op de Straat.

Dog. Wel Floris u klagen / Dat staat my niet an
Ik heb geen behagen / In eenen Jonkman:
Ik bent 't Jonk van Jaaren: En nog niet gezind;
Om alree te paaren: Ik ben maar een kind;
Van ruym zestien Jaaren; Daar by Ouderloos;
Wild de moeyte spaaren; Zo woordje niet doos.

J. Al tintelende Oogen; Die vanken van Min /
Die hebbe' my betwogen / En staan in mijn zin;
Al slozende klaken / En u Koeder-mond:
Mogt ik die genaken / Zo waar ik gezond /
Met u koraale Lippen / Mijn liefste Anna /
Ey wilb daar mee klippen / Het Woordje van Ja.

D. Al Haring wel Floris / Die haad hier niet gaer
Al Pap hier al gooz is / Gaat ziet na een aar;
Spaard by u toe Beenen / Zo hebje geen nood /
Op dat gy u Scheenen / Niet blaaut hier en stoot /
Zo slijt gy geen Schoene / Alhier op mijn Cray /
Want gy hebt van doene / Al Geld tot gelay.

J. Al u spijtig spreken / Dat doet mijn de dood /
Mijn Hert scheynd te spreken / Van Liefde zo groot;
Vergund mijn te strekken / Mijn Leden regt uyt /
Op dat wy ons dekken / Als Bruggom en Bruyd /
Want gy hebt geen Vader: Of Moeder op Ward;
Laat ons dog te gader / Maar woerden gepaard.

D. Weg weg met u razen / Koop haest dooz jou
geld /
Het zijn bizekazen / Die gy mijn verteld;

Ik

Ik lag om u klagen / En spot met u pijn /
 Gy kunt niet behagen / De zinnen van mijn :
 Want ik stop mijn ooren / Dooz al u geweent /
 Ik wil u niet hooren / Vertrek en gaat heen.

J. Komt kleyn Venus-wigje / Weest gy de piloot /
 En schiet met een Schigje / In haar teere schoot ;
 Och gund mijn genade ! kleyn Cupido zoet /
 Of ik zal mijn baden / In mijn eygen Bloed /
 Adieu dan Cerwinne / Gy zijt beel te straf /
 Ik sterf dooz Minne / Mijn leven sneyd af.

Een zeer fraay Lied van het Buyten- leven van DAMON en PHILIS.

Doyz: Van de Savojaertze Meysjes.

Hoe zoet is het Buyten-leven
 Daar men dan is bezijt /
 Van het steeds gewoel ontheben
 In vzeugt zijn Dagen sijt :
 Daar d'Landman met zijn Mage
 In gulle vziendschap leeft /
 En bozders alle dage
 Mopt geen bekommering heeft.

Daar menz' ziet vzolijk spzinge
 Het Dee in 't Klaber-dal /
 't Pogeltje hoozd men zinge
 In 't Bos met geschal :
 Het Visje in de Vliete /
 In het Chzistalijne-nat /
 Ziet zonder zoze schiete
 Van 't dartele nimmer zat.

Daar Damon zonder kommer
 Van alle opspzaak vzy.

Met

Met Philis onder het Commer
 Mag wandelen zey aan zey ;
 Om aan dat aardig Meysje
 Ongebeynst t'doen verstaan /
 Hoe hy wel wou een reysje
 Met haar te kermis gaan.

Daar zy ook niet heeft tegen /
 Schoon zy zig houd verstaord ;
 En Damon maakt verlegen /
 Zo dat hy nauw een Doozd
 Unt diep ontzag durst spzeeken /
 't Welk hy zo haast bemerkte /
 En dooz een gunstig teeken
 Zijn moed op nieuwt versterkt.

Daar Ciris zit te kweelen /
 Terwijl zijn Dollyg Dee
 Dooz 't Klaber-gras loopt speelen /
 Bezijd van druk en Wee !
 Dooz 't zoet van zijn beminde
 De schoone Silvia /
 Waar van niets is te vinde
 In 't Land haar wederga.

Wie kan al 't zoet uut spzeeken
 't Geen hier word gemaakt ;
 Dooz lieffelijke strecken
 Daar alles 't oog vermaakt ;
 Ach mogt 't zijn gegeven
 Aan haar die ik bemin :
 Hier vergenoegt te leven /
 Van had ik 't na mijn zin.

Nieuw

Nieuw Lied van een klagende Minnaar,

over het afsterven van zijn Liefste.

Op een aangename Voys.

Wat komt my te gebeuren / In deze bedroefde
dag? Van rouw mijn Hert moet scheuren /
Als ik mijn Lief aan zag! Die nu is overleden:
In pijn en zwaar verdriet / Die my gaf zoete re-
den / Is nu gestorven ziet.

Ik heb mijn tyd verfleeten / By haar zo menig
keer / Dat zal my noyt vergeeten / Al is zy by den
Heer; De Mis zal ik doen lezen / En Bidden voor
haar Ziel / Op dat zy mogte wezen / Verblijd voor
all' onsiel.

Als ik op haar ga denken / En op haar zoet ge-
laat / Zy doet mijn leven srenken / Voor haare
zoete praat: Haar zoete Minne-lonker! En aan-
gename Taal / Maakt' my dikmaals bronken;
't Klonk als d' Nagtegaal.

Twee Lipjes als Coraalen / Twee Bojes Ap-
pei-rond / Twee Oogjes vol van Stralen / Hebben
mijn Hert doorwond; Twee schoone witte Han-
den / Byn-Oogjes in haar Hoofd / Daar toe
Hoooren Canden / Is me door d' Dood beroofd.

Zu was my zo getrouwe / In deugt en eerbaar-
hend / Dat zal ik wel onthouwe / Tot in der Eeu-
wigheid / Zy wijs my troost te geven / Als ik der
was by haar; Maarze is berooft van 't leven /
En moet rotte als een aar.

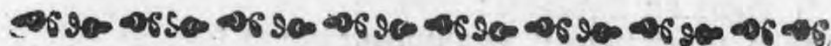
O Godt! hoe zal ik 't maken / In deze bedroef-
de tend / Kost ik by haar geraken / Van waar mijn
Ziel verblind; Op haar minzame oogen / Peyng ik
zo menig keer / Dat moet ik nu gedogen / Want zy
is by den Heer.

Geen

Geen frayer kon ik binden / En schoonder Crea-
tuur / Als zy was mijn Beminden! Ik sterf van
krebekeur; Haar Oogjes zijn gesloten / Haar
Hert vol droef gelieven / Is nu eylaas gebroken;
En ik ben hier alleen.

O Godt wild haar dog geven! De Eeuwige Zaa-
ligheid; Op datze daar mag leven / Tot in der
Eeuwigheid; Zoet Lief moet ik u berben / Ach
mijne Engel zoet? Van rouw' moet ik sterben /
Ziet wat de Liefde doet.

Maeceld ik wil u verlaten? En leven in een-
zaamheid / Tot mijner Zielen baten / Want
zy uyt 't Lighaam scheid; Een Pater wil ik
wezen / In 't Klooster wil ik gaan / Adieu mijn
Lief geprezen / Godt wil u Ziel ontfaan.

Opera Aertje.

Als men Mind en kan behagen
Is 'er groote vreugt op Ward!
'k Heb mijn Hert u op gedragen:
Want gy zijt het mijne waard;
Al uw gunste zy mijn schatte /
Gy alleen maakt al mijn pragt /
Ach! dat gy eens kond bevatte /
Dat g'alleen mijn smert verzagt. bis.

Gy alleen kund my behagen
Al beneyd men u dat zoet;
'k Heb mijn Hert u op gedragen /
En ik kroon u liefde gloed /
Na geen Rijkdom wil ik tragten
Dat ons Hymen t'zaam verbind /
Wat kan men dan meer verwagten /
Als opregt te ziju bemind. bis.

C 2

112

Als men weet oprecht te Minnen /
 Als 'er groote bzeugd op Ward /
 Wel wy zijn dog eens van zinnen /
 En ons beyder liefde waard /
 Leerd dan tot mijn troost mijn waarde /
 En vermeerdert mijne bzeugd /
 'k Agt geen grooter goed op Warde /
 Als de Rijkdom uit'er deugd. bis.

— — — — —
 Een Ander

Opera Aertje.

Spaard Meysjes by /
 Al' ulu Cover-lankjes :
 Ik schuw altend die Donsjes.
 'k Haat de slaverny :
 Een ander mag u Blaumen blussen /
 'k Zal my wel wagten u te kussen /
 Die uyt een droog Bed op wil staan /
 Moet met geen Meysjes omme gaan.
 Als heb eens bemind
 't Was een bekoozlijkt Meysje
 Zeer poezel blankt van Plegse /
 Maar ik was verblind ;
 Waar of ik my hier heenen wende /
 't Was zugten / dugten zonder endel
 'k Liep als een Zots-kap door de Stad /
 Die zijn verstand verlooren had.
 Maar nu ter tyd /
 Geef ik om Leonooztje
 Hoe schoon zy is / geen Goztje :
 Ik ben die zothend kwijt /
 'k Wil om geen Meend mijn bzeugd verliezen :
 'k Zal nu booztaan de Wijn verkiezen /
 Want ken ik van het dzinken moe /
 Ik Slaap gerust tot 's Mozgens toe. bis.

Za

Zamenspraak, tusschen een Prins en een Herderin.

Stem: Ik wensch u goeden Dag, &c.

E En Prinz van Oostenrijk / Was zeer vermoeyd
 van 't Aagen / Ging rusten aan een Oijk / Be-
 zocht met Minne-blagen : Wat kwam hem daar
 ontmoeten? Een Herderinne zoet / Met haar Gey-
 ten en Bosken / Hy Verliefs' op haar met spoed.

Herderinne weest gegroet / Ziet wie u aan komt
 spreekten ; Een Prinz al uyt het Bloed / En ziet daar
 tot een teeken / Een Ketting van rooder Goude /
 Met een Medallie daar aan / Poozzien van Dia-
 manten / Waar in staat mijn Vaders Naam.

Mijn Heer wat praat is dat / Ik heb dat niet
 van noden ; Ik agt geen Wardsche-schat / Meer
 als my is bevolen / Te wagten op mijn Schapen /
 Bent gy vol Minne-pijn ? Zo gaat by u Hof-kna-
 pen / Die gekleed zijn in 't Zatiyn.

Wat lieffelijkt geluyt / Komt uyt ulu Lipjes bloey-
 en ? Kome Herderin mijn Bruid / Wild my niet
 meer vermoeyen / Laat ulu Schaapjes aan der
 Heude / En trekt met my naar 't Hof : Gy zult dra-
 gen een kleed van Zyde / En reyden dan tot ulu lof.

Ik agt geen Hoofze-pragt / Mijn Schaapjes is
 mijn leven ; Sta af van ulu gekilagt / Wil u naar 't
 Hof begeben / En laat my by mijn Schapen / In 't
 lomm'ren by dees Beek / Gaat by ulwe Hof-knappen /
 En van ulwe Liefd' daar spreekit.

C 3

Itan

Kan ik geen Herders-kind / Tot mijne Min bekoo-
ren / En dat een Prinsse-kind / Uit Konings-bloed
geboren / O Dood wild my verflinden! Caron wild
mijn Raadsman zijn / Dat zy word mijn Geminde /
Of ik sterf van Minne pijn.

Ziet wat de liefde doet / De Prins gaat hem ver-
kleden / En vlegt een Kooze-hoed / Van Loofen
Bloemen meden / En bleed hem als een Herder /
Dooz de liefde overmant / Ging met zijn Schaapjes
verder / Tot dat hy haar Hutje vant.

Ik wensch u goeden dag / Mijn Silvia geprezen /
't Is Damon die u groet / Doet u de Morgen-ze-
gen / Gy wild u Stal ontslyten / Want de Zon is
in de Him / En d'zst u Dee na luyten / Alderliefte
Herderin.

ô Slaap! ô zwaare slaap! Bedwelint dooz 't
Droomen; Damon en wagt dog wat! Ik zal zo
aanstonds komen / Ik zal mijn Stal ontslyten /
En gaan met u na de heu / En d'zben 't Dee na
luyten / Want het is nog in de Mey.

Zie Silvia de Maagd / Met haar gewaande Her-
der / Een Prins in zijn gemoed / Hy leyd haar nog
wat verder / Tot zijn Daders Warande: Daar
opende hy zijn Borst / Hy sprak ziet hier de Bande /
Die van een Prins zijn getorst.

De Maagd was zeer ontsteld / Hy sprak hebt
geen benoutwen / Op 't Koninklyke Veld / Zal ik u
Schoonste trouwen: Laat weten aan u Vedder /
En aan de Herders fris / Als dat Damon u Herder /
In een Prins veranderd is.

Herders en Herderin; Die hier aan deze Beeken /
Weyden u Wolg Dee; Wild van mijn Trouw-dag
spreken: Speeld op Was en Vialen; Tot rer van
Silvia / En van de Prins mijn Herder; Die uit
wood ter Bruylost-Zaal.

Ver-

Verjaar-Zang van

WILLEM DE VYEDE,

By het Huwelijk van zijn Suster CARO-
LINA, met CAREL CHRIS-
TIAAN, Prins van NASSAU
WEILBURG. Beyde in den
Echt getreden den vijften Maart.

A^o. 1760.

Stem: Laat de Trommels razen.

W At Dzeugde-maren /
Blaast ons de Faam van 't Haagze-hof /
By ons Prins zijn Verjaren /
Twaalf-maal tot Lof /
Zingt met een Bruylost-toon /
Van Prins Weilburig schoon /
Met zijn Waarde Pand /
(Carolien)

Pront van 't Nederland.
Laat ons eerst Verjaren
Prins Willems Geboorzen-dag /
En ons wensch openbaren /
Hy lang leven mag /
En zien zijn Zusters Zaad
Vermeerd in den Egten-staat /
By zijn Zwager Nassau /
(Prins Weilburg)
Dooz Liefde van den Trouw.

C 4

Leest

Leest lang Hoemwaarde
 Willem d' Dijst' van Nassoutw /
 Neerland's Pronk op Warde /
 Verheugd u in d' Crouw /
 Van u eygen naaste Bloed /
 Dooz Carel op geboed /
 (Carolien)

Weilburg nu te goed.

Na verloop van Jaaren
 Hoopen wy ook ons Prinz te zien /
 Met bzeugde te zien Paaren /
 Gelyk Carolien /
 Op dat wy by van Geest /
 Zingen zijn Bzuylofts-feest /
 Als nu van den Crouw /
 (Prinz Weilburg)

Met zijn waarde Bzouw.

Staakt dan al u zugten /
 Hollandze Maagd bergeet den rouw /
 Den Leeuw scheidt genugten
 Nu d' Prinses is de Bzouw /
 Zijn Staf en State-hoed
 Vereend met Nassouws-bloed /
 Dooz het Huwelyk van
 (Carolien)

Met haar liebe Man.

Men zag 't Paar geleiden /
 Met een t'rijn tot Cer en Lof /
 Bzuyd en Bzuyd' gom beyde /
 Van 't Stadhou'erlyk-hof /
 Dooz Staat en Edelboom /
 Met Prinz Willem die Lange-blom /
 By den Hertog Bzuyplijk /
 (En van Swiet)

Staat-damens' gelyk.

De

De klauwe Guard' t'Paarde /
 Crok booz d' C'rijn en naderde boozt /
 Dooz d' Burgers van waarde
 Uit d' Szanabiers-poozt /
 Langs de Pyber-berg met pzaal /
 Zo ober de Plaats' Konaal /
 Veel duyzende Lien

(Om het hoog)

Doozlugtig Paar te zien.

Tusschen Daendels van Eere
 Vreed den C'rijn de Hoog-straat heen /
 Die men zag avanceeren
 Op d' Goen-markt met een /
 Doozby het Stadhuis na de Kerck
 Daar het zoete Minne-werk /
 Van 't Dozsteljk Geslagt

(Tot den Crouw)

Met bzeugde zijn volbzagt

En onder het Crouwe
 Speelden de klokken het Lof /
 Wilhelms van Nassoutwe /
 Op 't Metale-stof /
 Als nu 't liebe Paar
 Vereend was booz 't Altaar /
 Na veel Zegen-wensch besluyt /
 (Crok de C'rijn)

Na rang de Kerck meer uut.

Wat hoozde men jungen
 Met een zoet Hoezee gelund!
 En hoe zag men doe bungen
 Bzuydegom en Bzuyd /
 Met Erbied en met Lof
 Tot aan het Oude-hof /
 Daar het Bzuylofts-feest
 (Als gebierd)

Met bzoeljkheyd van Geest.

C 5

Wilt

Wilt u bzeugd bereeren
 Van het doozlugtig Paar /
 Dooz het Illumineeren /
 Toond u Liefde haar /
 Hun Hoogheyds zijn het waard /
 Hun's gelijc is op Ward
 In het Haagje planzand
 (Eenen Prinz)

En een Prinzess valjand.

Men toond de Liefde pligte :

Gijck en Arm na zijn staat /
 Den Dagt (dooz de Tigte)
 Scheen den Dageraad :
 Onder 't Illumineer-gezicht
 Wierd Bachus-God geligt /
 Van zijn zoet Druybe-nat /
 (Klinkt en dzinkt)

En roept Hoerzee / Divat.

Een vermakelijke Klugt, van een Schoen-
 lapper die de keur uyt Vijf-en-twintig Vryters
 had, en met de leste is getrouwd.

Stem: Jonkman trekt uyt 'er Muyten.

K Ont hier gy Nymphjes schoone / Gebaald uyt
 Venus-troone / Hoozd na dit Wonder-Lied :
 Wat 'er koztelings is geschied / Hoe een Schoen-
 lapper in de Stad / De keur uyt Vijf-en-twintig
 had / Van D'ijsters also gou / Aber was een bzaaf
 koopzoutu.

Hij maakten nette stecken / Zonder een bzaaf te
 bzeiken / Van Muyten ofte Schoen / Wat een yber
 had

had van boen / Hij lapten also net en ras / Of 't
 eerst meult gemaakt was / En won ook lustig
 Geid / De Schoenlapper was een Held.

Al die hem bzaft te lappen / Daar kon hij zoet
 mee snappen / De Mensjes heel kwanzuys / Zoende
 de hij in zijn Potzungs / Dooz zoete Doozden en ge-
 bly / Kwamen hem veel D'ijsters by / Wel vijf-
 en-twintig jent / Kregen zin in deze Dent.

Het waaren al koopzoutwen ; Ik zal 't u gaan
 ontfoutwen ; Den eersten met 'er daad / Lief met
 n'ewwe Ceyng langs Straat ; De tweede riep met
 groot geluyt ; Zwavel-stok het Vos een Duyt /
 De derde riep loop loop / Hebje geen outwe Dode
 te koop.

De vierde wild het vatten : Kiep haal Dig booz
 de Katten : De vijfde net en kuys : Was gezeten
 op 't Kalkhuyt / Dat hiel zy schoon op haar gemak /
 Om een Duyt booz die daar kakt / Zy zat daar als
 een pop / Met een schoone Kuyfmutz op.

De zesde liep met Moppen / Mangelen zonder
 doppen / De zevende verstaat / Loopt met Penen
 Inkt langs Straat / De agtste riep op haar ge-
 mak Altepnd wat / trek uyt de zak / De negende
 gezwind / Kiep wie koop Saaren of Lint.

De tiende liep met Matten / De elfden met Kat-
 ten ; De twaalfde met Hal / De dertiende met Gar-
 naal / De veertiende riep zeer kilaar : Hond-kost
 en Barze-waar : De vijftiende kwanzuys / Bakt
 Oly-koecken op de Sluyt.

De zestende gaat loopen / Hebje geen Hanz te
 kroopen / De zeventiende die gaat / Met een Moz-
 gen-sat langs Straat / De agtiende roept Deeters
 lank / 't Stuk een Goztje dzie een Blank / De ne-
 gentiende eel / Koept en schreeuwet met lugder-keel.

Een Stuyber een El Laken / Om Feylen of te
 ma

maken / De twinstigste abzozt / Zit op 't Pley
met een Dzan-bozt / De een-en-twintigste zeer rad /
Zingt met Liedjes door de Stad / De twee-en-
twintigste; Kenst met Porcelijn en Chee.

De drie-en-twintigste Dzijster / Wel is het niet
te bijster / Die roept daags door de Stad / Hebje
geen Oude Stoelen te mat / De vier-en-twintigste
roept strakt / Hebje dan geen Regen-bak; Of Geu-
ten schoon te maakt / Is het niet een schoonder zaak.

Vu geen van al die Maagden / Was 'er een die
hem besragden / Als op het alderlest: De vijf-en-
twintigste het best: Want die spreekt al de Luyden
aan / Om haar Kenten wild verstaan; Al wat zy
krijgt is Quint / Zo dat zy het meeste wind.

Daar is hy mee gaan Crouwen: En ging de
Bzuylst houwen / Men desite daar den Dij / Met
een Zood' Verotten Dij: Zoete-melk met Amijs;
Was de Dzanke en Bzuylst-spijs: Is 't niet een
fray besluyt / Daar mee was het Dzen uyt.

't Vermakelyke Huwelijk van

TANNEKE EN BALDEWIEN.

Op een aangename Voys.

Zal Dzinden wild aanhooren /
Dat men hier steld te booren /
Hoozd wat een grappig Lied:
Nu weer in Amsterdam geschied /
Van twee Beminden luyster rat /
In 't midden van dees groote Stad /
En hoozd kozteljk mijn vermaan /
Hoe het albaar is toe gegaan.

Die luy mag ik niet schelde /
Maar dit zal ik vermelde /

Al van dat zoete Paar;
Hoe datze kwamen by malkaar /
Op Dzydag als 't Geef-dag is /
Dat daar meer een Duntje is /
Als midden in de Week;
Doet men dan een groote streek.

Men telden daar de Dupten /
Van Schepen en van Schuyten /
Van Burger en van Boer /
Ader daar zijn blagge boer:
Men oberley dan met malkaar /
Als dat het ook wel beter waar /
t' Crouwe tot Man en Vrouw /
Men de kost wel krijgen zou.

Dat was een aardig loopje:
Kom Slaap-brouw geest een Zoopje /
Het kan der nu op staan /
Want 't Ja-woord is gedaan /
Zet nu maar deur niet schzaal /
Ik heb de ruynte en royaal!
De Bzund speeld mee niet mis /
Daar nog Elf Dupten is.

Dit Hulwelijk geprezen /
Gelyk gu hier kund lezen:
Denk dog niet dat ik loog /
Met haar beyde maar een Dog /
De Bzundegom is steekte-blind /
De Bzund haar met een Dog behind
Al op de Kregter-wang;
Ebenwel gaat d' Liefd zijn gang.

De Crouwe-dag is gekomen /
De Slaap-brouw zonder schzamen /
Tiep haastig op een glop /
Om te halen een Pot Sop /
Zy liep de heele Hal in 't rond:

En gaf wijf Duyten booz 't Pond /
 Dooz dat geliefde Paar /
 En al wat 'er te Bzuylast waar.

Daar was nog meer te Eeten /
 Dat had ik schier vergeeten :
 Gebakken Pynke-brood /
 Gzove Peperneuten groot /
 Gestampde Wortelen zonder Zout /
 En Vollen wel drie Weeken oud.
 En Gozt / Kapen / en Bzu /
 Euentwel nog zebenderlep.

De Gasten neer gezeten /
 Gy meugt het ook wel tweeken /
 Op een Stoel zonder Mat /
 Den anderen op zes Turben zat /
 De derde op een Oude Mand /
 De vierde op een Blompot traut /
 De Was-tob is gemeen /
 De rest op Doof-pot of een Steen.

De Maaltijd was daar binnen /
 Doen ging men daar beginnen /
 Alles moest aan een zu /
 Om te Danssen bzoeljk bli /
 Al met die jonge Man en Bzoutw /
 De Blinde hem niet stoaten zou /
 Stoele en Bankie weg /
 Het is also als ik u zeg.

De Bzuylast hep ten ende /
 Dooz Bzienden en Bekenden /
 Dat Jonge Paar na Bed /
 Dat is de Kegel van d' Wet /
 Aber die had daar wel gesmult /
 Het Bed dat was opgebult
 Van Sponze wel te pas
 Met Deubik en Kittel-steene ras.

Nagt-

Nagt-gevry , tusschen een Sinjeur en een Juffrouw.

Stem: Lestmaal twee Gelieven.

NU onlangs geleben / Ik kwam ik onbertwagt /
 's Wbonds laat getreden / Langs de Dicutoe-
 gragt; Daar bond ik een Jonker / Het schein een
 rechte Pronker / Wandelen booz zijn Zoet-liefg-
 deur / Maakten in het donker: Zijne Serbitour.

Ik heb mijn ras versteeken / Onder een Kelder-
 trap; Daar ging ik zitten keeken / Met al mijn we-
 tenschap / Hy begon te kwoelen / En zeer net te
 spelen / Op zijn Cytter zoet van klanst; Om Auf-
 frouwus Hert te steelen / Dooz het zoet Gezant.

Och mijn Lief mijn leben / Ik sta in droefgeklag /
 Ik heb mijn begeben / In het naaste van de Nagt /
 Wild u Slaap dog breeken / Lief hoorz na mijn spree-
 ken / Ach mijn overschoon Juffrouw / Ziet hoe
 ik sta te smeeken / In dees selle houtw.

Ze is uyt haar slaap ontsprongen / En hoorzbe
 't zoet gelunt; Haar Venster op gedzongen /
 En stak haar Hoofd daar uyt; Zy zeg lieve Maatje
 Hy zeg lieve Maatje / Ziet eens hoe ik ben in pijn :
 Moegt ik om een praatje / Tog wat by u zijn.

Ik meen het waare Droomen / Sprak de Auf-
 frouw teer; Hoe zoud gy hier komen / Zonder een
 lange Leer? Daar ik van beneden / Ven meer als
 etwaals treden / Daar om Lief het is om niet :
 Dat gy uwe Leden / Steld in zwaar berdziet

Schoon-

Schoon-lief en wilt niet schzomen / Ik heb een
Ladder-touw; Vaardig mee genomen / Weest my
maar getrouw: Engelin wild maken / Dat het
kaf kan raken; Daar mee klom hy vzeugd'ig op /
Sinjeur's Herte blaakten / Klom tot in den top.

Ik hoorde het dapper rommelen / Met een zoet
geluyd: Sinjeur was aan 't stommelen / Met zijn
liebe Bruid; Cupido daar tussen / Om haar Bruid
te blussen / Maar haar Vader hier op let; Hoorde
den 't ondertussen / En kwam gauw van 't Bed.

De Vader greep een Zabel / Met een Kaars in
de Hand; Den Sinjeur heel abel / Kroop onder
het Ledikant; Daar hy lag met vzezen / Dogter
wat zal 't wezen / Dat gy niet na Bed toe gaat?
Vader ik moet wat lezen / Mijn Hoofd niet wel
en staat.

Wel is dat u beliebe / Zo voldoet uwe wil;
Ik meen daar waaren Dieven / Zeer heymelijc en
stil; In ons Huys gebroken / Ik hoorde den heftig
spoken / Zo meenden ik dooz 't gedruys; Ce heb-
ben mijn gebroken / Aan dat kwaad gespuys.

De Vader ging weer heene / Zonder meer ge-
wag; Den Sinjeur met eene / Kwam weer booz
den dag; Doe ging dat Spel der Minnen / Na
zijn lust en zinnen / Ziet eens hoe ik booz u kniel:
Laat my dog eens verwinnen / Ach mijn tweede
ziel!

Ik heb u waarde Engel / Wel twee Jaar ge-
heen; En dooz Lief's gestrengel / Altyd na ge-
treen; Ik heb by Nagt en Dagen / Dooz veel
Minne-blagen / Vaakt de Deur en kink gekust:
En met smart en klagen / Leef ik ongerust.

En Ged zal ik u zweeren / Van getrouwhend
mee; Dat eerder zal verkeeren / In een Woeste Zee;
Zou en Maan hier boven / Zullen eer verboden /
Eer

Eer ik valschelijc u Min: Wild het by geloben /
Mijn liefste Engelin.

't Doolijk Cupidoetje / Venus blinde Wigt; Doet
zeer haast een schootje / Met een nieuwe Schigt;
Tuffrouw's Hart aan 't woelen / Om het Vuur te
hoelen / Bood aan hem haar lieve Hand / En begon
te boelen / Venus Minne-brand.

Koude / Moeder-blage / Wijket van mijn
Hert; Lief u bitter klagen / Nu verandert werd;
Ja voldoet u lusten / Gy zult by my rusten / En
betoond u trouwe Min; Sinjeur heftig kusten /
Zijne Herts-godin.

U aangename kaken / En u Koeder-mond; Als
een Kooz in 't blaken / Tot in d' Morgen-stond:
Zo spoeyde wy ons gangen / Daar ik na verlangen /
In u Venus lust-pzeel / Gy zult nu ontfangen /
U geregte-deel.

Deze groote Jonker / Met zijn lieve Bruid;
Ging te Bed in 't donker / Bles het Kaars-licht
uyt; Aber kan gedenken / Wat hy haar gink schen-
ken; Woelden daar met zoet gelag / Zamen zonder
krenken / Tot omtrent den Dag.

Doen de Nagt-gordijnen Schoben in de Tugt:
En Anrooz kwam scheynen / Sinjeur haast ter
vlugt / 't Venster uyt gink treden; Klom weer na
beneden: Meenden dat hy was alleen: Nam zijn
Walreep mede / Ging zijn Straten treen.

Maar eer hy nog scheynde / Staande op de Leer
Zu uyt Venster leude / En zey Waarden Heer /
Gy hebt onverbzoten: Nu mijn Eer genoten / 't
Maagde-Koozje van zijn steel; Wild nu noyt ver-
stooten / Mijn u eygen Deel.

Want mijn Oude Vader / En mijn Moeder
boozt / Zullen bey te gaber: Zijn op mijn verstoort
Als zy haast bevinde / Dat ik ga met kinde: Ce-
gens

gens Ouders streng gebiet: Ach mijn Wel-beminde /
Wzoutat my geen verdziet.

Al heb ik genomen / Lief u glans en Cer / Wild
baarom niet schzoomen / 'k Min u eben zeer; 'k Zal
't na behagen / Aan u Ouders vragten; Dat ons
Crouw-dag zy gesteld: Coond u niet verflagen:
Nog u niet en kwelb.

Lief tot meerder teeken: Neemt dees Diamant /
Wild booz Crouw hem steeken / Aan u Regter-
hand; Laat my uwe Haken: Lieffelijk in 't bla-
ken: Tot een Zegel van mijn Crouw: Nog een-
maal genaken; Ach mijn waarde Wzoutw.

Hier mee daal ik neder; Want mijn tyd heeft
uyt: t'Wond kom ik weder / Wn mijn lieve Wzund
Lief toest dan niet lange: Maakt my tog niet van-
ge: Neemt u Valreep mee op gank; 'k Zal u bly
ontfangen / In mijn Armen blank.

Du heb ik gezworven / Zo menig Dagje lank:
Schier van rouw gestorven: En ging dog mijn
gank / Dit maakt ik doe baardig / En 't ging zo
sardig / Van dees Minnaar met zijn Wzund; Daar
wel Suffrouw waardig / Mijn Deuntje dat is uyt.

Een Nieuw Lied van PHILIS.

Op een Aangename Voys.

Enzaam Bosch aanhoord mijn klagten /
Pluyn-gediert en kwelb niet meer:
Echa wild mijn dzuk verzagten /
Certoijl ik Min uyt liefde zeer:
Philis / Philis waarom blugt gy?
Ach! ontrouw waarom dugt gy?
Lieve Philis komt dog weer.

Ik ga nu heen om haar te ontmoeten /
Onder 't schaduw van het Groen /
Ik wil mijn buigen aan haar Voeten /
En Widden haar met goed satzoen /
Of zy mijn wil Weder-minnen /
En veranderen haar stuurze zinnen /
En mijn geven wil een zoen.

Maar nu gaat zy booz my blugten /
Windje dzijft haar derwaards heen /
Moet ik dan nog langer zugten /
En versmelten in 't getween?
Philis / Philis hoozd mijn klagten /
En alleen kan die verzagten /
Is u Hert gelijk een Steen.

Maar zy stopt booz my haar Oren /
Philis bind ik geen gena /
Moet ik dan in doefheyd smooren?
Strafheyd zonder wederga /
't Hert scheynd mijn van rouw te vzen /
Ik zal niet meer van liefde spzeken /
Wijl ik die ontblugten ga.

't Doebig herdenken van mijn lijden
Baard mijn d'albergrooste smart /
Philis gy kan die bezyden /
Zo te leuen bald mijn hart /
Moet ik u nog langer derven?
Zo zal 'k duyzend dooden steruen?
Het dog beernig met mijn smart.

Weste-windje houd u binne /
Mijn dunkit ik hooz een zoet geluyd /
Ach! het is mijn Harberinne /
z' Speeld op haaren Herbers-fluyt /
Maar my dunkit ik hooz haar naderen
Zagtjes dooz de Elze-bladeren /
Ach! het is mijn Lief mijn Wzund.

Philis ach! mijn Hert en-leben /
 Welkcom / o zoete Maagt!
 Wild my tog u Croutu maar geven /
 Daar ik lang heb om gebzaagt /
 Wild mijn Minne-bzand nu blussen /
 En laat ik u maar eens kussen /
 En zijt die mijn Ziel behaagt.

Ach! Damon u zoete klagten /
 Kan ik langer niet weerstaan /
 Ik wil u bzoefsheyd nu verzagten /
 Wild dees kug op Croutu ontbaan:
 Laten wy malkaar omhelzen /
 Tusschen 't digte van dees Elzen /
 En ons t'zaam verbinden gaan.

Herder hout tog op van klagen:
 Ik offer u terstond mijn Croutu /
 Slijt niet meer u Lente-dagen /
 Kiest mijn booz u Egte-Broutu;
 Ik wil mijn Hert u ober geven /
 En wil met u in bzeugde leben /
 Tot de dood ons bend' benoutut.

Veels geluk gy Egte-Lieden /
 In dit Hutolijks Croutu-verbond /
 Smert en dzuk wil van u blieden /
 Leest in bzeugde lang gezond /
 Bouwt de Warde met veel Sprunten /
 Met dien Wensch / wil ik het sluyten /
 Zet den Beker aan u Mond.

Een Nieuw Klugtig Lied,

van een aardige Metzelaar, die in een groot
 Heere-huys kwam te werken, alwaar
 hy al zijn Kalk aan twee Meyden
 en een Juffrouw verstreek.

Stem: Ik ben uyt Holland eens gekomen.

Metzelaartjes al te maale / Ik zal u wat nieuwt
 verhaale / Van u Confrater voorwaar / Het
 was een aardig Metzelaar / In een Heere-huys
 zeer schoone / Daar twee bzaabe Meyden wonen /
 En een Mayster bigiland / Metzelden hy met goed
 verstand.

De Metzelaar al met pzaactyke / Moest daar Dak
 en Panne stryke / 't Geen hy deed al met satzoen /
 Dat 'er niet meer was te doen / Bzaagden toen
 aan 't Meysje klaare / Of der nog meer Werk
 waare / Dat hy 't al gestreeken had / Daar hy bond
 een Scheur of Gat.

De Keuke-Meyd die was een Schalkje / Zey
 Metzelaar hebtg' nog Italkje / Zo komt der nog
 eens by mijn / Want daar zal ook wel Werk zijn;
 Daar zijn nog Gaten ofte Kuylen / Daar een Mugg
 in kan verschuylen / Die diend gy te stoppen Maat /
 Eer gy uyt den Huzze gaat.

De Metzelaar die was te bzedden; En zey Meys-
 je ik ga meden / Wijst wy maar de Gaten aan;
 Dat Werk zal haast zijn gedaan / En zo gingen
 zy te zame; Maar de Keuken belwame / Daer

hy meenden te strijken dan; Maar zy bragt hem toe de Kan.

Metzelaar wild niet bezwijken; Eer gy zult stoppe of strijken / Zo komt zitten by mijn hier: En dzinkt eensjes met plezier? Dan kund gy werken met zinnen / En het Gaatje kuuse binde; Onder mijne Klokken ras / Dat booz eerst te stoppen was.

Za zey hy / wel zoete Meysje / Ik heb booz bees' nog een reysje / Gestreeken en gestopt zo raar; Dat het al pikdonker waar: Wel zey zy / wild dan beginnen / En hy bede na haar zinnen / Dat zy bekende dat hy waar; Eene nob'len Metzelaar.

Doen het Werkje was gedane / Zo bagt hy zo weg te gaane / Maar de andere Meysd mit'dien / Had dit Werkje af gezien / En zey Metzelaar geprezen / Gy moet hier by my ook wezen / Ik heb mee wat te stoppen Maat / Ik Zie dat gy dat schoon verstaat.

De Metzelaar sprak daar niet tegen / En zey Kind heeft niet verlegen / Ik heb nog Kalk / genoeg hier; Booz een Gaatje drie of vier / Want de brabe Metzelaeren / Die zullen noyt geen Kalk sparen / Booz zoete Meysjes in 't gemeyn / Die van haar gediend wil zijn.

Hy en stond niet lang te dugten / Gaf het Meysje haar genugten / Heel ras-vaardig ende goutu: Daar op zo kwam ook d'Juffrouw / Die riep aan hem zonder benouwen / Metzelaar gy moet Kalk houwen / Booz mijn Scheurtje kuyf en fris / Zo ze niet verstreken is

Meen Juffrouw sprak hy verheben / Ik heb nog genoeg te geben / Wan een Juffrouw fris van aard / Diend mijn Kalk niet gespaard; Daar is genoeg in mijn Bakhje / En daar mee was het ik pakje / Aanstonds

stonds op het Ledikant / Met 't Cruweeltje in zijn Hand.

Coen heeft hy zoet gaan strijken / En Juffrouw Gaatj' gaan bekijken / En dat toe gestreeken snel / Dat 't schijer sprang uyt haar Vel / De Juffrouw hadde niet te klagen / Maar in zijn Werk / goed behagen / En heeft doe booz zijn arbejd / Zes Ducatonen hem toe geleyd.

't Metzelaartje dat gink heenen / En was luttig op zijn Beenen / Schoon hem nu al Kalk ontbrakt / Morgen weer een volle Baki / Om brabe Juffers te geryben / Zo kan ik best aan 't Werk blijven / En nu eensjes dzinken gaan; 't Welk hy aanstonds heeft gedaan.

Wat dunkt u Vriende te gaaren / Van die zoete Metzelaaren / Dat ze zo zijn op haar hoen; Om geen Kalk weg te doen; Zy zijn pyzeng waard op heden: End' Cimmerlijg ook meden; Dat zijn Gases klaar betoond / Die Vrouw-Denus heeft gekroond.

DRINK-LIED.

Op een aangenaame Voys.

's Mandags / 's Maandags / dan gaanze om een
Om een Pintje / Om een Pintje / (Pintje
Zy dzinkender een / Zy dzinkender twee /
Zy dzinkender een half dozintje:
Doenze / jaze / ja zo doenze;
Hebve zy dat gedaan / Het zel zo dan wel gaan.
's Dingsdag / 's Dingsdag dan woude zy garen wat
Garen wat Eten / Garen wat Eten / (Eten /

Zy binde de Brentjes in de Pot ?
 Het Plees is al vergeeten /
 Doenze / jaze / ja zo doenze.
 Hebbe zy dat gebaan / Het zel dan zo wel gaan.
 's Woensdags / 's Woensdags woude zy garen wat
 Garen wat slapen / Garen wat slapen : (slapen)
 Mijn Vrouw is upt klappen geweest /
 Mijn Bed leyd nog te maken /
 Doenze / jaze / ja zo doenze /
 Hebbe zy dat gebaan / Het zel dan zo wel gaan.
 's Don'erdags / 's Don'erdags dan is de Weekt ten
 De Weekt ten halve / De Weekt ten halve / (halve :
 Van gaan zy na de Markite toe /
 Verkoopen haar Kroeyen en Kalve :
 Doenze / jaze / ja zo doenze /
 Hebbe zy dat gebaan / Het zel dan zo wel gaan.
 's Vrydags / 's Vrydags dan zoude zy garen wat
 Garen wat werken / Garen wat werken / (werken /
 En scheyde het laatste Schoffe upt /
 En gaan dan na de Kerken /
 Doenze / jaze / ja zo doenze /
 Hebbe zy dat gebaan / Het zel dan zo wel gaan.
 's Zaturdags / 's Zaturdags is 't d'Vag van
 Kenten /
 De Dag van Kenten / De Dag van Kenten /
 Die niet veel gewonnen heeft /
 Die hoore de Parlementen /
 Doenze / jaze / ja zo doenze /
 Hebbe zy dat gebaan / Het zel dan zo wel gaan.
 's Zondags / 's Zondags dan is het een Dag van
 Een Dag van Eeren / Een Dag van Eeren / (Eeren ;
 Van trekken zy een schoon Hemdetje aan
 Al onder haar beste Kleeren /
 Doenze / jaze / ja zo doenze /
 Hebbe zy dat gebaan / Het zel dan zo wel gaan.

Een

Een Nieuw Lied.

Stem: Phebus Stralen.

Zoel zagt Windje /
 Zoel zagt Windje / Dat hier blaast /
 En op de Bloempjes gretig aast /
 En doozsnuffelt alle hoeken /
 Waar kan Dorus /
 Waar kan Dorus /
 Waar kan Dorus Philis zoeken.
 Venus Vogelen /
 Venus Vogelen / 't Wit Geplummt /
 Dat dooz 't Dat bruyt dat 't schuynt /
 In de schaduw der Linden /
 Waar kan Dorus /
 Waar kan Dorus /
 Waar kan Dorus Philis vinden.
 Snapster / Echo /
 Snapster / Echo / Die 't verklift /
 En vooz niemands roepen schrijft /
 Vooz geen spel nog looy te zussen :
 Waar kan Dorus /
 Waar kan Dorus /
 Waar kan Dorus Philis kussen.
 Snelle Zangster /
 Snelle Zangster / Wilomeel ?
 Die al het Wout streeld dooz u keel

D 5

Zaagt

Zaagt gy Philis by de Boomen /
 Haar ook spiegelen /
 Haar ook spiegelen /
 Haar ook spiegelen In de stroomen.
 Spartelt Vissen /
 Spartelt Vissen / In de Vloed /
 Die uyt Liefde bloeyd en groeyd /
 Zaagt gy Philis by de Boomen /
 Haar ook spiegelen :
 Haar ook spiegelen /
 Haar ook spiegelen In de stroomen.
 Philis / Philis /
 Philis / Philis / Waar zyt gy
 Zulkier zoet / hy antwoordt my :
 't Mag u byzich niet gebeuren /
 Snapster Echo /
 Snapster Echo /
 Snapster Echo Helpt mijn treuren.

Een aangenaam Minne-Lied.

Op een liefelijke Voys.

Hoe lang is 't wel geleen / o Schoonste Julia! Dat
 ik u Zynde ende volgde na; U teere Lipjes /
 heb ik Duzendmaal gekust / En op u Wozjes
 mijnen Vrand geklust.

't Was dooz de Blamme / van u zoete Ziel / Dat
 ik u tegen kwam / en gy in mijn Armen viel : 't Was
 dooz de Woorden / van uw zoete Tong / Die my
 bekoozden / en tot kussen dwong.

Wat heb ik niet al moeyte / om u aan geleyd :
 Croost nu mijn Ziel in mijn droefheyd : Coen ik
 u Zynde / dooz heete Minne-blam / Ik kon niet
 scheyde / van mijn liebe Lam. Ach!

Ach! Julia ik verlaat noyt uw trouwe Min! Ik
 offere mijn tranen aan u Godin / Zo lang de Da-
 gen zyn van Julia! Zal Zon en Maan: my
 dooz den Zinne staan.

Du moet ik als een Coztel-duyffe doet / Alleenig
 treuren in mijn droef gemoet / En stadig zitten in
 mijn eenzaamheyd / Tot dat de Dood mijn Donnig
 heeft bereyd.

Ach! ach! wie klaag ik nu mijn ongebal / Die
 my komt kwellen op dit Wardsche-dal: Mijn Lief
 is dooz de Dood in 't Graf gerukt / Eer dat haar
 Bloem was van haar Steel geplukt.

Zy was de Schoonste die op Aarde leeft / Noyt
 schoonder haars gelijkt Vrouw-Venus geest / Die
 dooz Vrouw-Venus palen zoet / Noyt haars gelijkt
 in Schoonheyd ontmoet.

Wat baat mijn klagen / kermen en geween? De
 Dood is dooz mijn Liefste heen gestreen: Komt
 selle Dood sney de draad mijns Lebens af / Dat
 ik dalen mag by mijn' Lief in 't Graf.

Zamenpraak, tusschen een Frans Generaal, en de Gouveneur van Doornik.

Op een aangenaame Voys.

Doornik schoon met u sterke Wallen / Ziet een
 Vriend / Die u mind / Staat op het Veld; Op
 u Schoonheyd is mijn Oog gevallen / 't Kom u be-
 kijken met menig Held / Want ik zoek u schoon
 Konkvrouw: Te krijgen tot den Trouw! Dat dooz
 het speelen Van mijn Graf Cartouw.

Wat

Wat hoor een Minnaar spreekt hier van Trouwen? Daar men hier / Met plezier / In Vrede leeft / Hy dreugt my met zijn Bom en Cartouwen / Ziet hoe veel Knegten hy by zig heeft / 'k Heb zijn komst lang gehoord / Za sluyt Barier en Poozt / 'k Zal hem dan vraghen Van waarg' komt voozt.

Zegt eens Françoise / wat is u verlangen? Of wild gy; Mijn de Mey / Schenken in 't Groen; Zoekt gy de fleur van Vlaenderen te vangen / My dunkt het is u daarom te doen; 'k Verzoek gy weder keerd / Eer men u loopen leerd / Gy zult niet vangen 't Geen gy begeerd.

Gouverneur wild zo spijtig niet spreken: Geeft de Stad Over rad; Met goed accoord / Eer het Mey-buur word aan gesteecken: Want ziet u antwoord maakt mijn verstoord / Ziet voozu / eer ik aanbal / Stozm op Staden Wal / Gy zult genieten Zwaar ongebal.

Mijn groote Magt: kan my niet verbaren / Gaat ubi gang 'k Ben niet bang / Doet by u vest / Men zal geen Krond of Kogels spaaren / Tot een bebyding van deze Vest; Ik zal u doen tegenstand; Het was te groote schand / Dat ik niet verweerde De Stad plagzant.

Aperen / Vuurne / wou zig ook verweeren / Meenen ras: Op het pas; Het duurden niet lang / Nu 't Fozt de Knok / Dat kon ons niet keeren: Want vooz ons Grof-geschut / Waaren zy bang; Eer 't Canonen Moztier / Wonderd hun Blam en Dier / Wild Capituleeren Zo hebtg' Quartier.

Met al uw Magt van Bom en Cartouwen / Hees ik niet; Vooz berdziet: Maar als een Held: Zal ik op u een wakend oog houwen: Zo gy wild stozmen / met een groot gelveid / Ik heb menig onderzaad; Die zullen vooz den Staat: Wagen hun leven Als een Soldaat. Mijn

Mijn sterke Magt zal u wel haast dwingen: Gouverneur / Met getreur: Houd u constant / Men zal u een andere toon doen zingen; Het wit Daendel word wel haast gepland / Om te maaken accoord / Het Volk moest haar voozt; Op 't Casteel begeben Tot 'er kwam antwoord.

Za Bombardiers / en kloetie Soldaten: Schiet de Stad Walle plat / Van alle kant / Zouden wy Dooznik moeten verlaten; Het waar ons heele Leeger een schand; Lieber den laatsten Man; Wil ik vagen daar an; Eer ik zal scheuden Met schand de daar van.

Agt Dagen tyd / was daar nog gegeven / Met stilstand / Van weerkant / Coen kwam 't bebel: Dat kosten menig Jonkman zijn Leven / Eer dat over gink de Citadel; Want men hiel ons constant / Schoon men was overmand: Nog twintig Dagen Heel sigeland.

Coen gink men daar nog Capituleeren / Dat men trouw / Crekiken zou: Nut met bekeer; Want men konden niet meer verweeren / Wyl men had geen Bommen meer / Men trok te zamen voozt / Na Holland was 't accoord Daar men in vrede Leest onverstoot.

Lof-zang op het Nieuw Zake-dragers

GILDE-HUYS.

Te zingen op een aangename Voys.

K Om't Zakkie-dragers van all' kant /
Nut geheel ons Nederland;
Beziet ons schoon Gebout /
Van d'Rotterdamze Zakkie-dragers trouw /

Een

Een Huys zeer net en schoon /
 Dat hebe staet ten toon
 Dooz' Man- en Vrouw- persoon.
 Het gestigte Huys dat daar staet
 Is d' Nieuw Markt tot een Tieraad ;
 Maar het verciert nog meer
 Ons Kooop-stad tot Lof en Eer /
 Waar vind men dees gelijk /
 In eenig Koninkrijk /
 Veel min in 't Republyk.

Hier dient dan ook wel verklaard
 Hoe dat ons Huys zig toond vermaard ;
 Het Fondament is beheyd /
 En d' Doet van blautie Steen beleyd /
 Twee Poozen van Harduyn /
 Boven een platte Krupn /
 Met Crappen dooz' de Pynn.
 Ons Huys proukt 't een end tot 't aar /
 Met Schuystramen by elkaar /
 Een wonder dooz' 't gezigt /
 Dat van binnen ober al verligt /
 Dooz' groote Kuyten klaar /
 Scheynt 't Firmaments' glang daer /
 Als of 't een Tempel waer.

Ons Huys heeft tot lof nog meer
 De Snykamer tot een eer /
 Daar Boer en Burgerman
 Wonderheyd / dooz' Geld beschouwen kan /
 Ons Chirurgijns kostbaar /
 Die leeren ook albaar
 Hun Examen te gaar.

De kleine Waag die ziet men daer
 Dooz' Verkens / Kennip en and're Waar ;
 De Kamers van ons Overlug /
 Slijt men kraakel of ander gebzug ;

Daar

Daar by 't Commissaris-Comptooz
 Daar gder krijgt gehooz /
 Wie daar moet komen booz.
 Ook hebbenw' een Agtkante Bak /
 En dooz' een Crepter rold ons Smak :
 Wie bals doet / hangt men daer /
 Dog zijn steel / is in geen dood-gebaar ;
 En als men rond wil gaan /
 Ziet men onze Kasjes staan :
 Langens de Muuren aan.

Wy hebben een vierkanten Haart /
 En groeter Vuur als by een Waard /
 De eene Pen of Pluggen sneyd /
 Den ander' rookt een Peyp / verdzijft d' tegd :
 Veel Praatjes hoorde men daer
 Van Leugens en van Waar /
 't Bonnis laat ik aan haar.

Boven ons Zakke-dzagers bestek /
 Is het kroon-meters' schoon Vertrek /
 Een Kamer als een Paleys ;
 Die 't Officie krijgt onfangt een Prijs.
 Ons Zakke-dzagers' frijs /
 Is zeker ook niet mis ;
 Die niet te lug en is.

Hebben wy gehad een goed' Smak /
 Wy nemen daer na ons gemak :
 En gaan als een Cabelier /
 Ozinken een fles Wijn of Kanne-Bier ;
 Een Spelletje met de kaart /
 Dat maakt ons noyt verbaard ;
 Tot boozdeel van de Waard.

Ward een van ons dooz' 't Werke krom /
 Of tot een hooge Ouderdom :
 Hy leyd hier geen armoed /
 Want werd uyt ons' Bos' gevoed /

Dir

Dit strekt niet tot vertwyf :
Maar door het wijs beleyd
Is 't van onze Oberheyd.

Leest lang dan Vaders in den Raad ;
Herders van d' Burgerlijken-staat /
Wy zijn u Lof verplicht /
Dooz 't Gilde-huyg tot Eer gestigt /
Wy zulle daar ons feest :
Gelyk het is getweest /
Weer vieren by van geest.

ZAKKE-DRAGERS
VREDE-WENSCH.

Stem : Leerze van den Zanger.

Wij Zakke-dragers wenschen te gaar /
Den Rotterdamzen Handelaar
Vrede / en veel Zegen op de Zee /
En hun Scheepen een goede kee ;
Dat zy 't huyg keeren vol en zoet /
Het welk den Handel bloeyen doet :
Van 't by gebogte Nederland /
Daar Lijfen Bloed is om verpand ;
En tot dus ber gebragt /
Dooz hulp van Godes Magt.

Ons Herten-wensch is om de Zee /
Dooz ons en onze Nabuuren mee /
Dat Mars-God den Cyran /
Maakt in de Eeuwigen Ban ;
En dat den stinkende Duffkaan
Geen Oorlogs dampen op doet gaan :

Op

Of smeeden eenig Moord-geweer /
Tot Bloed-bergieten geenzing meer /
Laat Vrede zijn haar lust /
Die nog leven ongerust.

Al waar het Land in Vrede leeft /
Den Burger / Boer zijn byndom heeft :
De Zegen is de Zee /
Vrede brengt Zegen mee /
Wy wenschen Franckrijk en Engeland /
Verbonden dooz Vreedens-band /
Met Pruysen / Den Keyzer van 's gelyk /
De Vrede aan t geheele Duytze Rijk /
Die nog leven in d'ruk /
Onder het Oorlogs-juk.

Wy wenschen ons Edel Mogende Staat /
Een eeuwige Vrede in hun Raad /
Ons Wyl een vreedzaam Hert /
Wanneer hy Mannelyk wert :
Of Pruysens Hert zo 't wezen moet /
Dooz Mars den Oorlogs-god verwoed /
Tot Vrede-wensch dooz 't Algemeen /
En byne Comersie dooz yder een /
Lang lebe ons Land in Vrede :
Te Land en ook ter Zee.

Van een Vryster, die een Vryer beminde,
geschied onder het Regiment van Navarre.

Op een moye Voys.

Hoord dit Lied eens aan / Die wat wonders wil
verstaan / Van de Minne-kragt / In het
zwakke Vrouwe-geslacht / Hoe een teere Maagt /
Als zy liefde draagt / Overtreffen kan / Zelfs de
E klacht

Kloekheid van een Man / Zo gy verstaan zult in
dit Lied / Het is in Frankrijk geschied.

Van een schoone Vrouw Die beminde / zwoer
haar Trouw / Van een frisse Kwant / Die haar be-
minde constant / Maar dooz kwade raad / Wierd
hy een Soldaat / Onder het Regiment / Van Na-
barre wel bekend / Waar aan deze Maagt had
pijn / Dus van haar Lief te zijn.

Want haar Jonger-hert / Dat bezweek van
Minne-smert / En wou met hem gaan / Ja de
Dood zelfs onderstaan / Want ze zeyde mijn Eer /
Die is broeg en teer / Te bewaren dan / 't Zal my
kleden als een Man / Ende als een Jonger Held /
Crefiken met u in 't Veld.

Dit heeft zy gebaan / Als na 't Regiment gegaan /
Als een Cavelier / By haar Minnaars Officier /
Wierd doe een Soldaat / En dooz Cameraad / Kooz-
haar Lief getrouw / Niemand wist datz' was een
Vrouw / Zestond hem in alles by / En bleef altyd
aan zijn zy.

Zy trofken in 't Veld / Deze Maagd gelijk een
Held / Volgt hem overal / Ende ontzag geen onge-
val / Maar aanhoorz het lot / Daar kwam een ge-
hod / Dat kleyn ofte groot / Op een straffe van de
Dood / Niet op Marode mogt gaan / Of ergens
de Hand aan slaan.

Dog haar Lief nogtans / Wilde eens wage de
kans / Op den Buut hem begaf Met haar veyd'
ter zeyde af Plunderde by een Boer / Die 'er maakt'
groot rumoer / De Proboost die kwam / En haar
veyd' gebangen nam / De Krijgsraad doe met een /
Verwees ter dood een van twee.

De Galg wierd geplant / En de Crommel stond
ter hand / Met de Dobbel-steen / Om het Lot te
werpen heen / Wie van twee met rouw / De Dood
sma-

smaken zou / Maar het sterbens-lot Viel op haar /
't liefste Godt / Daat dooz wierd haar Cameraat /
Van droefheid desolaat.

Zy met kloekheid moed / Heeft haar Lief nog eens
gegroet / Zet haar Voetjes teer / Op de Spozten
van de Leer / Maar eer zy ter deeg / Was ter hal-
ber weeg / Om dat yder zouw / Merken dat zy
was een Vrouw / Heestze haar Woosten ontlood /
Elk wierd van schaamte rood.

Als men dit aanzag / Was 't gelijk een Donder-
slag / Hangen gaat niet voort / Was het algemeene
Woozd / Men ontbond de Maagd / En d'Colonel
die vzaagt / Haar de heele kas / Hoe zy hier toe
gekomen was / Als hy nu alles had verstaan / Heest
zy Pardon ontsaan.

Yder preef haar moed / En de Krijgs-raad die
bond goed / Dooz de Huto'lyks-band / Haar te
binden Hand aan Hand / En in plaatze van / Den
Scherp-Regter dan / Kwam de Veld-paap daar /
Die daar trouwd' het liebe Paar / Om als Man en-
de Vrouw / t'Leben in de Egten-trouw.

Oozlof Dogters gy / Die een Dyer hebt als zy /
Schoon hy werd Soldaat / Daarom hem tog niet
verlaat / Maar weest hem getrouw / Tot gy word
een Vrouw / Eventwel en waagt / Hoyt zo veel als
deze Maagd / Want voozeker zult een Spel /
Gelukt altyd niet zo wel.

HET VERMAKELYK NAGT-SPOOK.

Stem: Wat heb ik al misdreven.

En Maagd van twintig Jaaren /
Was poezel blank en glat :
Zu moest het Huys bewaaren /
't Was een verbaarde Kat :
Haar Ouders uit de Stad /
Die zогten een Pleziertjen /
En lieten 't Jonge diertjen /
Alleen t' Huys hoe zu had.

Des Nagts was 't laat in donker /
Zu hoorde een gelirak ;
Een Buurmans knegt die spronk 'er /
Dooz 't Venster van het Dak ;
En kwam op zijn gemak
De Crap af naar beneden /
En in haar Kamer treden /
En zonder dat hy sprak.

Hy trad met zagte treden /
Cerstond op 't Ledikant :
De Dogter in Gebeden :
Was zeer devotig / want
Zu maakite met haar Hand /
Het eene Kruys by 't ander :
Maar hy als een Salamander /
Zogt Poehzel hoorz zijn brand.

Hy

Hy sloeg de Deeken open /
En zonder veel geluid /
Als hy by haar gekropen ;
Gantsch naakt tot op de Hup /
Haar Hempt moest mede uit /
Zu bad met zoete Woorden /
En wild my niet vermoorden /
Maar hy gaf geen geluid.

De Drijster sprak met treben /
Want zu was zeer trebeest :
Ik bid verschoond mijn leven /
Dat bid ik aldermeest /
Hy sprak ik ben een Geest /
Beneden uit de Wolken
Der Onderaardze Volken /
En ben een Mensch geweest.

Indien gu u kund schikken
Na mijn Verwoede-min /
Zo hoeft gu niet te schrikken /
Dies voegt u na mijn zin /
Cerstond al in 't begin /
Of 'k zal dooz duyzend Spookten
Hier Hellsche Vlamme stookten /
En bryuen u daar in.

Hy ging haar daat'lijk leggen /
Gelyk als dat behoord :
En zonder tegen-zeggen /
Heeft hy stralig ge. . . . .
Ach (zeyd' zu) 'k word vermoord !
Durft gu (zeyd' hy) nog spreken /
'k Zal u den Hals nog breeken /
Doe sprak zu niet een Woord.

Wanner hy nu zijn lusten
Ten vollen had geblust /
Leyd' hy zig wat te rusten /
By haare Mond met lust.

E 3

Zu

Zy heeft hem eens gekust :
 Ach! (zeyd' zy) Monsieur Drommel /
 Wat helpt dat zoet gestammel
 My in een zoete rust.

De Dikkers zijn geen Beesten /
 Dat voel ik aan dit spel /
 Ey brenge my by die Beesten /
 Van dog maar in de Hel ;
 Want gy behaagt my wel /
 Doet met my u behagen /
 Ik zal het niet beklagen /
 Ik toon my niet rebel.

O! dat mag niet geschieden /
 (Zey hy /) als na de Dood /
 Nu moet ik van u blieden /
 Gedwongen door de nood /
 Maar mijn gezag is groot /
 Ik doe de Dikkers stooiken /
 En dwing de zwarte Spooiken ;
 En bry die als een Jood.

Doe sprak dat zoete Meysje /
 Zo ik raak in de kraam /
 Ey zegt my dog een reysje /
 N Jonker-dugvels Naam :
 Op dat ik dan bekwaam :
 Dat kindje kan vernoemen /
 En wilb het niet verbloemen
 Het is my aangenaam.

Mijn Naam meugt gy wel wooten /
 (Zey hy) ik ben te breen :
 Ik Ben Hillebrand geheeten /
 Dat is niet ongemeen /
 Dat 's waar (zey zy) wel Deen :
 Adieu mijn Hillebrandje :
 Crekt nou maar na jou Landje /
 En daar mee ging hy heen.

○SS○ ○SS○ ○SS○ ○SS○ ○SS○ ○SS○ ○SS○
 V R Y H E Y D S L O F.

Stem: Ihr Schöne höret an.

Schoon dat ik onder 't groen Van digt getakte
 Boomen; Aan frisse Water-stroomen / Mijn
 Amarillis zoen / 't kan tot mijn rust niet doen.
 Schoon ik met duyzend kussen Mijn Minne-buur
 mag blussen En dat mijn Engelin My gund haar
 Weder-min; Schoon zy met bitt're zugten Be-
 klaagt mijn ongenugten / En dat haar teder Hert
 Heeft meedly met mijn smert.

Mijn ongelukkig lot Geest my dog alle Dagen
 Meer nieuwe stof tot klagen / En drijft met my de
 spot / Dat al mijn hoop verbzod; Delwijl dat mijn
 Elenden Onmooglijk kunnen enden Want hoe
 ik 't keer of wend / 'k Doorzie een doevig end; 'k
 Moet mijn schoone Hutwen / Of 'k moet haar by-
 zijn schulwen; Maar ach! het een / en 't aar Ik
 beyde eben zwaar.

Mijn Hert van jonges af an Had steeds een schrik
 van 't Hutw'lijk; Ik haat dat Jolt zo grub'lijk /
 Dat ik 't niet zeggen kan / Mijn Ziel ontzet zig van
 Die strenge Hutw'lijks Wetten / Die al 't vermaakt
 beletten / Dat ons de byzheid gaf En dreygt ons
 tot aan 't Graf / Met onverbzeker' re Banden;
 o Doevige Offerhanden Van Humens Egt-Al-
 taar; Wat zijn zijn Boegens zwaar.

En mis ik Amarill'; Zo zal dat treurig derven
 't Begin zijn van mijn sterben; 'k Weet in dees
 bzeemde gril. Byna niet wat ik wil. De Liefde
 trekt mijn zinnen / Om Amaril te minnen En aan
 d'andere zy Dreeg ik d' Slaverny. o Hemel! wat

zal 't wezen? Ik werd door duyzend bzezen
bzeven op en neer; Geslingerd heen en weer.

Ach schoone / was u Hart Gesteld gelijk het
mijne; Gy zoud mijn niet doen klwyne In duibe-
looze smart En wanhoop dus benart; Door al te
strengte pzoeben Uw Minnaars Ziel niet schzoeb-
ven; Geen dwaze Wet van Eer Zou uw of my zo
zeer; Indien gy my slegt's minden / Dus al te slaafs
verbinden Aan yders blinde waan / Ach! Engel
laat uw raan.

In d' eerste Goude tyd Wist niemand van beeg
Wanden; Deed Min-zugt hun ontbranden; 't
Was in onnozelheid / Die niemand strikken leyd.
Een kusje alleenig bloeyde Hun Zielen / die toe
gloeyde In eey volmaakte Duur. d' Al-teelende
Natuur Erkend geen strenge Wetten; Dus wil
hier eens op letten Met oordeel Ziels-boogdes!
Ach! bleest gy mijn Matres.

Vryer en Vrijsters Minne-klagt.

Op een lieflyke Melody.

In alle mijn elenden /
In alle mijn verdriet :
Waar ik my keer of wenden
Ik vind mijn Liefje niet.
Mijn dunkt ik zie van berrene /
Het scheynd een Herberin /
Haar Dogjes als de Sterrene
Donken al door de Min.
Ik ben by haar gekomen :
Onder een Groene Laan /
In het schaduw' der Boomen /
Hoozd men de Kwartel slaan.

M

Ik zey mijn Herberinne /
Weest minnelijk gegroet :
Mijn Hert dat brand van binne
Al door het minne-bloed.
Ach Moeder (zey zy) Moeder /
Ik leef in Zwaren last /
Mijn Liefje / mijn behoeder /
Is een Lozriag-gast.

Ach Dogter-lief / wat zaken :
Wat zult gy daar mee doen ?
'k Zal u een kleed doen maken
Van Citzen of Catoen.

Daar by zo kund gy kiezen /
Lubbens van kanten stijf /
Wild dog de zin verliezen :
Van een Soldate-wijf.

Ach! Moeder-lief gezezen /
U pzaat is mijn verdriet :
Een Soldaatje moet het wezen /
Maar een Burger niet.

Men hoozd den Crommel razen /
Catrijntje was verbleyd /
Haar Goed was haast geblazen /
Zo Lozriag heeft gezeyd.

Men zag haar weder-keeren /
De bzeugd was haast gebaan /
Zonder Geld of kleeren :
Kwamz' vooz haar Moeder staan.

Ach Moeder / zey zy / Moeder /
Vergeest my deze keer :
Ik zal nout vooz een behoeder /
Kiezen Soldaten meer.

Al heeft hy my verlaten /
Moeder wat leyd daar an :
De Loeders van de Straten
Krygen nog wel een Man.

E 3

Een

Een Klugtig Lied gemaakt van een Barbier,
die zig Verhuurden by een Juffrouw voor Meyd,
en haar op die wyze toteen Vrouw verkreeg.

Dopg: Als 't begint.

W Al dit te zaam aanschouwen / Van een Barre-
bier / Die beminde een schoon' Juffrouwe
En die kreeg tot zijn playzier: Hy had in haar beha-
gen / En dienden haar getrouwt / Op 't laaste komt
hy vragen; En bied' haar zijne Trouw.

Hoozd eens wat slimme streken / Hy ley met
Juffrouw aan / Als hy haar komt aan spreken?
Om te dienen bekwaam / Als of het een Meyd
was puuren / Met Meysjes kleeren aan / Zo ging
hy hem verhuuren; En stond Juffrouw wel aan.

Hy kon het Vuur wel stoken / Al na dees Juf-
frouws zin / Daar by koken en smoken / En kwam
daar ymand in: Die na Juffrouw kwam vragen /
Was altyd in goed humeur; Aber had een be-
hagen Als hy open deed de Deur.

Dus alles wat hy pleegden / Daar was hy in rem
en net / Als hy de kamer beegden / Ofschudden
ging het Bed: Zong hy altyd ach arme! Had ik
maar eenen Man / Die my nam in den Arme / En
mijn verwarmen kan.

Dees Juffrouw hoozd de reden / Van haare
Meyd getrouwt / Zy zey ik leyde meden / 's Magts
zulken groote trouwt: Juffrouw sprak zonder geli-
ken / Laat ons slapen by een; Wy zullen malkan-
der denken / Het is te houd alleen.

Hy dagt dat 's wel verzonnen / Zulke reden
staan mijn aan / Al heb het proces gewonnen /
Al

Als hy zou slapen gaan; Tiet hy eerst Juffrouw
treden / Al na dat Bed toe klaar / En hy bedekt-
te zijn Leden: Tot dat de Lamp uyt waar.

Doen kroop daer in den donker / Dit Meysjen
in haar Juffrouw / Wat dunlit u van dien Jonker /
Barbier gy zijt een Kabout! Dees Juffrouw half
slaapten; En haar eens heerden om / Zomtyds hy
vzeugden raapten / Zy dagt het was een Droom.

Dit duurden wel tien Weken / Eer het kwam
aan den dag / Dog Juffrouw begon te spreken /
Ik word zo kwisp en kwisp / Het Meysjen wierd
hol laghen: En zey mijn liebe Juffrouw / Wild
mijn tog niet veragten / Want ik verzoek u Trouw.

De Juffrouw begon te tieren / En zey hoe ver-
staan ik dat / Het Meysje met goe maniere / Smeet
de Kofkie van 't gat / En zey hebt maar patientie /
Ik ben een Barrebiere / Nu zult gy na u wenschje /
Leben in groot plezier.

Dees Juffrouw dagt op 't leste / Als ik van hem
ga groot / Trouwen zal zyn het beste: Van ben
ik uyt de nood / Zy nam hem in haar Armen / En
zey ach Liefste mijn; Gy zult mijn weer verwar-
men / Met u zoete Medicijn.

Een Nieuw aardig Minne-Lied.

Op een aangename Voys.

O kleine Godt der Min! Wat bent gy van zin /
Dat gy uw stralen schiet dooz 't Hart van
Min! Dat gy dooz 't schieten van uw Pijltjes zoet /
Mijn Hart aan u obergiet alderliefsste zoet / Dat
ik u met oobmoet / Herderin met liefde begroet.
Gy hebt van deze Magt / Een zoet Spel vol-
vragt;

hragt; Dog u stralen kwamen my onberwagt/
Maar als ik vaelde schieten het Pier/ Zo schoot
ik uyt mijn slaap en ik riep wat pleyzier/ Ik riep
Vrouw-Venus-bier/ Wel wat groote bzeugd is
hier.

Bachus houd' my vast/ Ik was zynen Gast/
'k Plagt hem te bieren maar 't is een groote last;
Als ik in 't Nat mijn best had gebaan/ Tot dat ik
op mijn Beenen niet meer konde staan/ Toen had
ik eerst gebaan/ Maar ik riep Vrouw-Venus aan.

Ik voel in mijn gemoed/ Wat een bzeugd' dat het
doet/ Liefde te dzagen op een Maget zoet; Maar
als de liefde van haar kant zo word beloond/ En dat
waare liefde met liefde werd betoond/ Die in haar
Wozen woond/ Die moet dan ook zijn gekroond.

Zo gy tot mijn straf/ Uw wzeedhend niet legt
af/ Zo moet ik dalen in 't duyster Graf: Want ó
Godin 't is my geheel helust/ Dat ik vooz eeuwig
noot zal hebben rust/ Vooz ik mijn Minne-lust/
Met u heb uyt gelust.

Lief houd op van smert/ Want gy bzeekt der mijn
Hert/ Weet dat weder-liefde u gejonnet werd/ Ik
mijn en prijs ook u getrouwighend/ Die gy my doet
dooz uw volstandighend; 'k Wil pzoeben met 'er
teyd/ Of gy my hebt waar gezeyd.

Jonkheyd wie gy zijt/ Die uwe Dagen verslijt/
Zonder te Minne in uwe jonge teyd/ Laat Bac-
hus baren/ Eerd Vrouw-Venus-kind/ Van zult
gy van de Dogters zeer wezen bemind/ Die gy uyt
liefde mind: Want de Liefde die verwind.

Glang van 't Vrouw-geslagt/ Cupido g' hebt
voozt gebragt; En d' eerste liefde in mijn Ziel ver-
kragt: Want ó Godin waarom de liefde ontzeyd?
En waarom mijn geluk zo lang beschzeyd/ Daar
ik zo lange teyd/ Mijn Hart heb toe bereyd.

Een

EEN NIEUW

VICTORIE-LIED.

Stem: Za Trompe en Trompette.

ZA Koning hoog verheben;
Doozt van het Pruyssse Land/
Gy die uw hebt begeben/
Tot Kerkelijck bystand:
Godt blijft uw altoos by/
En aan uw Kregter-zy/
Wil hy wezen/
't Schild geprezen/
Dat uw bezy.

Doozt Frederik hoog verheben/
Gy die u heb gesteld/
Om 't Land aan u gegeven/
Te hoeden vooz geweld:
Sla dooz/ sla dooz met kragt/
Tot dat gy hebt gebragt/
Uw Vyande/
Al tot schande/
Dooz Godts kragt.

Met Twintig-duyzend Knegte/
Hebt gy u Hand gesteld/
Om moedig te bevegte:
Des Vyands sterk geweld/
Schoon zy Tien-duyzend meer/
Bragten tot haar verweer/
Gy versloegze/
En verjoegze/
Tot u Eer.

Gaat

Gaat boozt en valt rustig /
 Uw Dyand dapper aan /
 Godt maakt u Volk lustig /
 Om dapper booz te slaan /
 Tot dat gy in het end /
 Den Oorlog ziet gewend :
 En uw Lande /
 Wezjyd van schande /
 En elend.

Godt doet u Triumpheren /
 En geeft dat gy 't Vertraad /
 Dat u bagt t' overheeren /
 Mannoedig tegen gaat /
 Op dat men 't Weugde-bier
 Vanstooke met phyzier /
 En bekroone /
 Uw ten loone /
 Met Laurier.

Een Nieuw Lied van een

Jonkman die na de Straat ging varen, en
 hoe dat hy zijn afscheyd van zijn
 Vryster nam.

Stem: Een Delvenaartje die ging uyt Vryen.

Lesse ik hoor de Crommel roeren / Van Boozd /
 aan Boozd zo roept een yder Man / Nog
 reene togje Lief wil ik volvoeren / Eer ik mijn lust
 by u volvoeren kan.

Mijn lieffte Liebertje ik schyik booz 't varen: Ik
 schyik en veef al booz de woeste Zee / Booz het ge-
 weld

weld al van die brakke Baren / Booz klif of
 Strand / ja menig vzeemde Kee.

Godt die een Stuurman is van al de Kielen / Die
 dempt de booze Golven na zijn zin / Hy zal ons
 Schip en zo veel brabe Zielen / Gelukkig voeren
 ook ter Straatwaard in.

Ter Straadwaard in mijn Lief / dat is zo lange
 Eer die verbzietige Keyz is booz gebzagt; En ligte-
 lik wozd gy van den Turk gebangen / En booz een
 Slaaf dan in zijn Land verkogt.

De Turkize Halve-maan kan ons niet brakken /
 Wy zijn boozzien met een goed weerbaar Schip /
 En daar toe ook veel Metale Stukken / Om den
 Dyand te jagen in den knip.

Mijn Lieffte gaat gy uw ten Oorlog weeren /
 Ten Oorlog dat is een gestadige Vloed / Wie zult
 gy dienen Lief / zeg wat booz Heeren / Daar gy
 booz wagen zult uw Rys en Bloed?

Onze Hoog Mogende Heeren Staten / Daar
 toe zo menig dapper Oorlogsheld / Booz het Va-
 derland wil ik mijn leven laten / En zweven kloek-
 moedig op Meythunis veld.

't Is waar mijn Lief den Oorlog kloekmoedig /
 Behoorde een yder trouwelyk booz te staan:
 Maar ach het Oorlogslot dat bald zo vloedig /
 Dat elk dat zelve hoorde te versmaan.

Wy plegen ons Zondags te vermaken / Hier
 buyten in het Zomer-groen; Dat moetje Lief nu
 een heetje staken / Tot dat wy het met gezondheid
 weer doen.

Adieu / mijn Liebertje / mijn Wel-beminden /
 Adieu mijn Lief ik ga het is mijn tyd: Ik hoop
 ik zal der u nog weder binden / Spijt al de klap-
 pers die 't zal wezen tyd.

Een Nieuw Minne-Liedeken.

Stem: Als 't begint.

Daar ging een Meysje langs de kant / Van de klare Bliffelingen /
Zu zou gaan Melken in het Land / Daar haar Meesters Kroentjes gingen /
Lupstert eens hoe 't haar verging / Met een scisse Jongeling.

Deze Jonkman kwam by haar / Daar zu in de Mey ging treden /
Goeden Morgen bood hy haar / Zu hem van gelijken deden /
Meysje sprak hy zoe- te dier / Wat maakt gy zo vroeg al hier.

Dezen Maagt eenboudig was / Gas hem strak tot weder-spraken /
'k Zoekt de Dugten van het Gras; Daar men Boter af kan maken /
En zeg Weesjes geef wat veel / Dat mijn Drouw maakt geen kralieel.

Dezen Jonkman sprak haar by / En hy ging hem doen betragten /
Schoon-kind zeyde hy van my / Hoe zijn alle u gedagten /
Als gy het Uyer van de Koe / Neupt met bey jou Dingeren toe.

Hy haalden 't Uyer al vooz den dag / En hy liet het Meysje keyken /
Doen sprak daar dat kind van Min / Mag ik 'er mijn Hand eens over strijken /
Ja sprak daar dien nobelen kwant / En hy gas het in haar Hand.

Als zu dat Uyer lang genoeg / Had gekinoffelt en gestreeken /
Doen sprak daar dat kind van Min / Ik heb het lang genoeg bekeeken /
Coond mijn nou

nou eens metter daad / Hoe baar Room of Melk uyt gaat.

Gaat dan leggen in het groen / Sprend jou Brentjes van malkander /
Wy hebbe geen Emmer van doen: Want ik zie hier wel eenander /
Is het Emmertje wat behaard / Te beter is 't der in behaard.

Zy ging leggen en ontfing / Eerst met pijn daas na met lusten; 't Uyer al van de Jongeling /
Dat zu doe menigmaal kusten / 't Uyer gink op end'neer /
En haar Emmertj' heen en weer.

De Melk kwam op 't laast zo zeer / Dat 'er Emmer ging ober loopen; /
Doe sprak daar dat kind van Min / Hoe kom ik zo nat bedzopen? /
Meysje sprak hy met een lag / Dat 't niet in jou Emmer mag.

Hy haalden 't Uyer weer na hem / En hy meenden 't Werk te staken /
Doen sprak daar dat kind van Min / Wou gy zo een sluppert maken? /
Ja dan weer als een Jonkman / Gy moet daar nog eensjes an.

Den Jonkman liet haar dees bee; Niet ontzeggen nogt' wengeren /
Maar als een fris Jeugdig held / Ging hy weer op haar stengeren /
Dat hem 't zweet brak uyt zeer sterck / In 't eynd van dat zoete Werk.

Hy nam het Meysje by der Hand / En hy zette 'er op haar Beenen /
Doen sprak zu 'er met verstand; Om met Jonkmans Melk te speelen /
Als ik 'er weer uyt Melken ga / Jonkman volgt mijn at tend na.

•••••
 Een Nieuw Lied, of LOF van de MIN.

Stem: Als 't begint.

Wat is de Jonkheyt zonder Minnen/
 Het is een leue zonder bzeugt:

Steld d' Min dan in u zinnen/
 En bemind terwijl gy meugt:
 Want als de Ouden dag zal komen/
 Als men niet meer Minnen kan/
 Dan is u d' bzeugt ontnomen/
 Waar toe diend het leven dan.

Ziet de Vogelen / ziet de Dieren/
 Na ziet al wat leven heeft/
 Ziet de kleinste van de Mieren/
 Hoe zu hert om Hertten geest/
 Hoe zu in haar Jonge Dagen/
 Tot malkander zijn gezind/
 Hoe zu wederliefde dragen/
 Zo dra men haarder bemind.

Hardiche Bloempjes onderscheiden/
 Die zig wonder schoon van moed:
 In het zoetste van d'reyden/
 Schoon3 in ulu Boezem voed/
 Zegt eens / en geestig Wezen:
 Of u schoonhend aardig kind
 Dat van ons hier werd geprezen/
 Niet vergaat gelijk de Wind.

Schoon-Godin scheidt dog behagen/
 Als men u Liefde aanbied;
 Wild dog weder-liefde dragen/
 De koelheyt past de Jonkheyt niet:

Wat

Wat baat ulu' Koode Wangen/
 Als men die gemeten kan:
 Kan de Min u Ziel niet hangen/
 Waar toe diend u Schoonheyt dan.
 Al het Kruid / en Schoone Bloemen
 Dat 's Somers lieflijk staat /
 Wat Gewas men ook kan noemen:
 Schiet ook daar door haar Zaad:
 In de stille Water-stroomen/
 En ook in de Woeste-zee:
 Wat voor Monster3 daar uyt komen/
 Levet door de Min al mee.

In de Min zeer hoog geprezen
 Wil ik volherde / want
 Het moet wel een droogaard wezen /
 Die niet voelt de Minne-brand /
 Van dan uyt 's Werelds-deelen /
 Zo een Beeld moet hier niet zijn /
 Die is hun wel tot verbeelen /
 Die noyt voelt de Minne-pijn.

•••••
 Een Klugtig voorval van
 een Fortuynige Jager.

Op de Wjs: Jager &c.

I Estmaal heb ik mijn begehven tot 't Jagen/
 's Morgens bzoeg al met den dag / Al langs
 die Bossen en groene Hagen / Daar ik nog hart
 nog haas en zag / Met Bus belaan / Om te
 gaan / Op de Baan / Ik heb mijn Wenders
 Casje aan gebaan.

Een aardig Meppje frig en frag van Leben /
 Trap

Crapte my zo vrydelijk op de boet / Jager waer
wilje zo vrydelijk gaan treden / Ik Bid u zeg 't mijn
dog met 'er spoet / Ik wil mee gaan / Op de Baan /
wilt verstaan / En lieve Jager laat ik met u
Jagen gaan.

Jager wat dwaagt gy in u Cas ter zenden / Poe-
der / Hagel Kruid ende Tond / Jager gaat met
my u Kusjes wat vermenden / Ik schenk uyt Liefde
u mijn Koder-mond / Ik was bereyd / Met de
Meyd / Zo gezeyd : En heb mijn in 't Groene-gras
wat neer geleyd.

Zy zyn Jager waer zyn al u Spionnen / Waer
zyn u Vraliken en Haze-wind / Die gy mee neemt
om het Wild te jonnen / Jager en weest 'er dog
niet verblind ; Die komen voort / Op het Woord /
Zo 't behoord : Als yder maar 't blazen van mijn
Hoozn hoord.

En lieve Jager hoord eens na mijn reden / Blaast
dan eens op u Hooren koen / Om te zien in het kort
alhier ter stede : Wat dat 'er al die Dieren doen /
Ik was met vlyd / Doe ter tyd / zo men zeyd /
En heb der mijn haastelyk toe bereyd.

Wel Jager wat zien ik ginder beere / Het scheynd
een Haas of Wild-konijn / Komt stuurt u Wiaden
haastelyk heenen / Want 't scheynd zy wille gebangen
zyn ; Ik maakte lof / Met mijn lof / Voor het
Wog / En daar kwam terstond gelopen eenen Dog.

Mijn beste Honden tegen aan 't Jagen / Zy lie-
pen op Berg ende Dal / Tot dat ik 'er kreeg mijn lust
na behagen / Een Haasje zoet al in de Dal / Doen
sprak de Maagt / 't Mijn behaagt / Heeft ge-
dwaagt ; Jager daar diend nog wel een schoot ge-
waagt.

Fluk heb ik nog een zoete schoot gegeven / Ende
terstond 't wel geraakt / Dat moest kosten 't
Wild

Wilt zyn jonge leven / Daar de Maget heeft na
gehaakt ; Ik kreeg de Haas / Met der haast / Zeer
verbaast / En kreeg de fiere Maagt op 't alder-
naast.

Wat gaf zy my doe tot zoete toonen / Cien Ducas-
ten van Koder-goud / Zoete Jager dat is booz u loo-
nen : Wanneer wilt gy 'er weer Jagen stout / Kom
zegt 't my / Wan u zy / Op dees tyd / Ik zal u helpen
Jagen vrylyk ende vly.

Doe heb ik mijn zoet afscheyd genomen / En met
een kusje adieu gezeyd / Al van die zoete Maget
zonder schrymen / Dat al om haar zoete vryende-
lykheid : Zy sprak met vlyd / Doen ter tyd / In
verbaarheid / Jager ziet ik ben der tot uwen dienst
bereyd.

Dorlof dan Jagers t'zaam al van de Velde / Als
gy uyt Jagen gaat in 't Woud / Zo gy der zulke
Haasjes komt te melde ; Past op u Hoer dat 't slaat
geen fout / Maar geef dan Vier / Met pleyzier /
Om dat Vier / Jager en spaard dan geen Kruid /
Lood / Nam oste Vier.

Een Klugtig Lied, van de

Zutphenze Meysjes en de Constapels in
haar Guarnizoen, klagende over den
slegten Knap en Hovaardy, &c.

Op een Nieuw en aangename Voys.

Hoord gy Mastrigtze Kwantjes al / Wat ik u
vooz een Liedeken verhalen zal / Wat ons in
Zutphen komt gebeuren / Dog en wil wy daar-

om niet treuren/ Schept maar goe moed/ Al
met der spoed/ Het verlof gaan ist dat het al verzoet.

Alles wat men hier in Zutphen ziet/ Is niet als
armoe en verdziet/ Houde Karm-melk moeten wy
eeten/ Daar van zullen wy niet zwoeten/ Zoer-
kool met Spek/ Te word schier gek/ Hund-blees
kruggen wy niet onder ons Bek.

Het is hier wel een aardig Land/ Men vind hier
Oude Wghen in abundant/ Komt gy dan by een
Zutphen's Meysjen; Daar gy wild mee praten
een reysjen/ Dan is 't loop aan En wild heen gaan;
Want wy kunnen der geen Maastricht's verstaan.

Zy zijn hovaardig al met 'er spoed/ En dat op
haaren Strophen Hoed; Plaasters aan het Hoofd
zo groot als Handen/ En daar by nog zwaare Can-
den/ Roe-blonte Haar/ Hebben zy te gaar/ Het
is hier de Mode en het staat also raar.

Men ziet hier de Meysjes gaan/ Met aller-
hande Hoepel-rokken aan/ Daar mee zo gaan
zy over de Straten/ Schudde met haar Gat
dat kunne zy niet laten/ 't Gat agter uyt/ Het
als een Fluut/ De kilungels hangen 'er van ou-
dere uyt.

's Morgens als zy komen uyt de Wep/ Al met
haar Melk-Emmertjes aan haar zy/ Dan zo gaan
zy zitten in 't ronde/ En zy gaan wat nieutog ver-
honden/ En halen strak/ Genever uyt d'Zak/
En dzinken het uyt op haar gemak.

Willen wy dan eens uyt wandelen gaan/ Met
een Zutphen's Meysje wild verstaan/ 't Geld in
de Peurs dat moet daar bzaaf klinken/ Want Bier
dat willen zy niet dzinken; Een Vottel Wijn/
Die moet der zijn/ Scharretjes en Scholletjes en
Doortjes vooz Crijn.

Komen wy dan eens in ons Land/ By de Ma-
stricht-

strigter Meysjes abundant/ Dan zullen wy daar
van gaan vertellen; Van die Zutphensche Made-
moisellen/ Barboets zy gaan/ Wild my verstaan/
Ebenwel hebben zy ook Hoepel-rokken aan.

Die dit Liedeken heeft gedigt/ Het zijn de Con-
stapels al van Maastricht/ Zy hebben het zeer wel
gezongen/ Ter eeren van de Maastrichter Jongen;
Zy hebben 't zeer ligt En wel gedigt/ Viva/
Viva dan Constapels van Maastricht.

Een Nieuw Lied op het plegtelijk H U-
WELYK van Haare Doorlugtige Hoogheyd
Mevrouw CAROLINA, Princes van Oran-
je, en zyn Doorlugtige Hoogheyd CAREL,
Regerend Prins van Nassouw Weilburg,
't geen op den 5 Maart 1760. is vol-
trokken binnen 's Gravenhage.

Op de Voys: Van het Manual.

Komt Zang-godinnen op u Thoon/
Met Parnas door Venus-Soon/
Zingt nu liebe Wyloft's-thoon:
Van Prins Weilburg met zyn Gemalin/
Carolina Nederlands Dzindin:
Gehuwot na Staat en zyber Min.
Legt af den Koude gy Netherland/
Van u overlebe Gubernant:
Hier komt na dzuk een Dzeugde-stand/
De blugge Faam die blaast ons uyt
Het Hulwegh van Nassouw's-Spruyt/
Dat Carolina is de Wynd.

Wat bzeugd was in 't Haagje niet te zien /
 Wat groot Gejung onder de Lien:
 Als Weilburg met Carolien;
 Hun bend begaben tot d'Croutw /
 Twee Tellinge van 't Geslagt Nassouw /
 Geen Princen-hert bedreef hier rouw.

't Was niet als roepen booz en naar /
 Viva geluk Doozlugtig Paar /
 Den Echo antwoozd menig Jaar:
 Dooz weergalm van het zoet geluyd /
 Den klank dooz Bosch en Dennen stuyt /
 Ter eer van Bruydegom en Bruyd.

De Hoog-Mogende Raad van Staat /
 Gecommitteerde hooge Heemraad /
 Als ook de Haagsche Magistraat
 Leyden haar Zegen-wenschen of /
 By Bruydegom en Bruyd tot Lof /
 Geleyd dooz Bodens van 't Hof.

De Croutw mag in Eer en beugt geschien /
 Dooz naam onder de Jonge Lien /
 Den Ouderdom past zulkis te liien /
 Wel aan dan zoet vereenigt Paar /
 Ceelt Ziele-bzugten by elkaar /
 En leeft te zame menig Jaar.

Twee Zieltjes verbonden tot een Lijf /
 De Maagt raalit Bruyd / daar na een Wijs /
 Dooz Bruydegom zijn zoet bedrijf /
 Wy wenschen wanneer het mag geschien
 Prinz Weilburg met Carolien
 Vermeerbert van Geslagt te zien.

Al 't geen Natuur geschapen heeft /
 Zig tot den Egten-staat begerst /
 't Is de bzeugde dieze wel beleest /
 Geen grooter beugde in den Croutw /
 Als Liefde tusschen Man en Vrouw /
 Lang groeyt en bloeyt 't Geslagt Nassouw.

Een

Een Vermakelijk Trouw-geval dat binnen
 deze Stad is voorgevallen, van een Bruydoud
 20 Jaaren, die haar Bruydegom is ontvlugt
 door benouwtheyd van haar lieve Maag-
 dom, en hoe het nog verder met haar
 beyde is af gelopen, kan men lezen
 of zingen.

Op de Wijs: Ik zag de blauwe Vlagge wayen.

Komt Dogters die bejaard van Dagen / En die
 geen Croutwe durbe wagen / Dooz eens toe
 na mijn verhaal: Al van een Meysje si gt en ze-
 dig: Maar op het laatst doen wierd zy snedig /
 Lustert Omstanders altemaal.

Een Dogter omtrent Twintig Jaaren / Die zag
 men in deze Stad paaren / Al met een frisen jeng-
 dig Man / Men hiel de Bruylost met veel Vrien-
 den: En Dienaars die de Tafel dienden / Tot dat
 de donkere Nagt kwam an.

Als yder had gedaan met schzanffen / Ging men
 de Bruyd na Bed toe danffen; De Bruydegom
 bende niet lang / Hy kwam zyn lieve Bruyd omar-
 men: Om haar na pligte te verwarmen / Alwaer
 hem zyn Natuur toe dwang.

Hy zocht een Meysje zonder Spreeuwen / Maar
 doen begoft de Bruyd te schreeuwen: En t'roepen
 en tieren oberluyd / Och wie heb ik mijn trouw ge-
 geben! Een buylen Schelm en buyten Plegel /
 Sprong tegens dank ten Bedde uyt.

K 5

29

Zy stampte trampte en wazong haar Handen /
Den Buzndegom zey soep het is schanden / Maar
z'zey jou Schelm en Hoeren-dief: Haar Oom en
Meutje kwamen lopen / Zy dee cerstond de Kamer
open; En och! zey zy mijn Vrienden-lief.

Ik docht ik had een Jonkman eerlijk / Maar nu
tast hy mijn aan begeerlijk; Regt of ik was een Hoer
of Sleur / Ween ik wil mijn Trouw gaan bezeken /
En zal geen Voeten by hem stercken / Hy loopt by
met de Hoeren deur.

Zus zus Nigje het is maar pleyzier / Ik bid be-
daard maakt geen getier / Want ziet / want zie
het moet zo zijn / Uw Moeder heeft dat mee gele-
den / Uw Vader was niet eer te bezeden / Het was
voor beyde Medicijn.

Ach Oom en Meutje zwijg tog beyde! Want
dat zulst een ander zeyde / 't Zou zeggen gy liegt
het als een Hoer: Want ik had al te opregten Va-
der / Die beter was als mijn Verrader / En ook te
eerlijk was mijn Moer.

Och Nigje leyd het zonder schromen! Want de
Ouders van de Paus van Komen / Die hebben
zulst al mee gedaan: Wel dat en kan in mijn niet
komen / Dat d'Ouders van den Paus van Komen /
Oyt zulst een ondeugt heeft gedaan.

Nigt ik heb zelfs al twintig Jaaren / Dit Werk
in 't minst niet willen sparen: Derhalven wild na
Bed toe gaan / En wild u zelven wel bedenken /
Uw Buzngom zal u niet meer krenken / Als
Adam en Eva heeft gedaan.

De Buzngom kwam mee uyt 't Bedde / En zey
wel zoete Lief ik wedde: Dat gy mijn nog bedan-
ken zult / Toen liet zy haar op 't lest gezeggen / En
ging doe weer te Bedde leggen / Ende leed doe alles
met gedult.

's Mozes

's Mozgens vzoeg doen 't begon te dagen / Toen
kwam haar Oom en Meutje vtragen: Doe ofse nu
al was te pas / En ofse niet was dood gebleven /
En wild mijn segtichheid vergeben / Ik wil niet
dat het zo goed was.

Verlof gy Dogters Jong en Outen / Zijt en
genegen om te Trouwen / Pog by u Buzndegom
hernagt; Zwijgt stil en laat hem vzeugde rapen /
Steld voor zijn Neus u Moeders Wapen / Van
wozd gy der niet uyt gelagt.

Y S - P R A A T J E S

Of Avonds-Kroege By-een-komst.

Stem: Van Jan Hagel.

Lustig Jonkheid met hoopen /
Keyje spoepje na het Oog
Daar zulje heen zien loopen
Zo wel Wallen als de Wijs /
Geboggeld' scheef en scheel
En andere Menschen veel /
Van Burgers / Heer / en Voer /
Ook menige frisse Hoer /
En eerbaar' Meysjes mede /
Om te wandelen eens een toer.
En benje bang voor 't vallen /
Blijft aan 't klinker-steegje staan /
Daar zieje 't krioel van allen
Schaatze-lijders op de baan;
En menig met de Slee /
't Is Luffrouw wilje mee /

Eens

Eens na de Bonte-paal /
 Vooz een kleyn Capitaal /
 Of hebje geen vier Stuyberg /
 Rare Susje dat is schjaal.

Wat ziet men niet al Centen
 Langs de Slooten en Velben staan /
 De Cappers dzollige Denten /
 Hoepen Dzienden leg eens aan.
 Daar vinje heete Labas /
 't Is of 'er Water in was;
 De Glazen ook wat kleyn
 En vogt van Brandewijn /
 Genever gebisteleerde /
 Met het Water van Carpentijn.

Wat ziet men rare grappen /
 Al gebeuren op het Hs /
 Dvyst-blazen en Doeten trappen /
 't Scheynd of men daar wind een Pijp
 Om in de koude te staan /
 De dzoes daar komt een aan /
 Dit is lang de minste niet /
 En kepk dat Mosje ziet /
 Hoe staat hy zijn Loop-stokken /
 En men lagt om zijn verbziet.

Daar komt een Dienst-knecht ryden
 Kept hoe dwars staat hem de Hoed /
 En Dzienden loopt ter zyden /
 't Loof hy na de Stad nog moet
 Om Mostaard vooz zijn Heer /
 Daar komt een ander weer /
 Hy scharrelt als een kreesf /
 Die ober de Slikke zmeest /
 En schermit met zijn Handen
 Of hy de Carwazy heeft.

Daar

Daar komt een Zwitser krassen
 Met de Zabel in de Hand:
 Kept eens wat raar gramassen
 Maakt daar weer een kwant /
 Hy dzant hem op een Been /
 't Is of 't Mercurius scheen /
 Daar rold 'er een op zijn Gat /
 Die Dent gelijkt wel zat /
 Hy heeft zijn Geld bezopen /
 En een ander sopt hem wat.

Gintz reyde een Waertje heenen
 Met een Meysj'agter hem aan;
 Wat heeft zy dikke Beenen /
 Hoe mag 't met haar Wille staan
 Daar komt een Koetzier mee /
 Die reyde 't Meysje in de Sier /
 Wel dat gaat na haar zin
 Zy beeldt haar zelven in
 Dat zy wel is een Dame:
 Dog zy diend vooz dzooze Min.

Daar komt een Jonker treden
 Wel die houd zijn Liefje vast /
 Kept hoe hy dzingt zijn Leden
 Of 't een Maarze Water was:
 Hoe menig Venus-gast
 Die op zijn Nymphje past /
 Zy hem belooft heeft daar
 Te komen by elkaar /
 De Min en boeld geen Koude
 Cupidoots Pijl die brandt zwaar.

Zo loopt den Dag ten enden /
 's Avonds is men koud en guur /
 Die Geld heeft gaat hem wenden
 By een Kaghel of een Vuur /
 Den Hospes vooz die heer
 Doemt u quanzupf myn Heer /

Dat is maar om u Splint
 Daar zomteds Vrouw en Kind/
 In Huys na zit te smagten
 Om dat Jan Crediet komt blind.
 Nu in 't Gelag gezeten/
 Wel dan spreekt men van het W;
 Van zijn het al Propheeten/
 Want de domste schepnd zeer wijs/
 Den eené Proffiteerd
 Dat 't weer wel haast om heerd/
 Den ander ik loof het niet
 De Lugt te helder ziet/
 De Winst van Proffiteren
 Is den Hospes geen verbzief.
 En onder dat Proffiteren
 Rakten Kannen en Glazen uyt
 De Waardin ziet het geven/
 Zupp maar tot den laatste Dunt/
 De Kroeg gelijk een School/
 Daar komt men op parool/
 Te Sabonds by elkaar
 Men Speeld een Kaartje daar/
 Diekten of Gravejassen/
 Want dat werk en vald niet zwaar.
 Dzienden 'k laat niet meer Spelen
 Koept den Hospes/ het is te laat/
 Van hoord men hem kraakelen/
 Die de Beurg niet wel en staat;
 Op 't laatste bronken na Bed/
 Abonds 't Eeten verlet:
 De Na-dorst tot u pijn
 Zuyt Water voor Medieijn/
 Verlaat lieber de Kroegen
 Zal u Lighaam nutter zijn.

R E G I S T E R.

A.	
A Ardsche Godinne.	21
A Alderleefte Harderin.	26
Ach! ach! ach! wie komt my wekken.	35
Als men Mind en kan behagen	35
D.	
Doornik schoon met u sterke Wallen.	59
Daar ging een Meysje langs de kant.	80
E.	
Een Prins van Oostenrijk.	37
Eenzaam Bos aanhoord mijn klagten.	50
Een Maagd van twintig Jaaren.	68
H.	
Hoe drayt dog de Waereld &c.	17
Hoord toe gy Jong-gezellen.	25
Hoe zoet is het Buyten-leven.	32
Hoe lang is 't wel geleen.	58
Hoord dit Lied eens aan.	65
Hoord gy Mastrigtzte Kwantjes al.	85
I.	
In alle mijn elenden.	
Jaapje sta stil, Jaapje sta stil.	
K.	
Kloris die mijn Hertje roof.	
Komt Amphion, Komt Orpheus.	
Kan ik, o tedere Ziels-Vrindin.	
Komt Vrinden luyfert na de Klug.	
Komt hier gy Nimphjes Schoone.	

De V. G I S T E R.

Wat Zakke-dragers van all' kant.
Zang-godinnen op u Throon.
Dogters die bejaard van Dagen.

L.

Wetmaal heb ik mijn begeben tot 't Jagen.
Liefje ik hoor de Trommel roeren.
Lustig Jonkheyd met hoopen.

M.

Wetzelaartjes al te maale.
Maandag, 's Maandags dan gaanze om een Pintje.

N.

Nu onlangs geleden.

O.

Roosje! Koningin der Bloeme.
O kleyne Godt der Min!

S.

Schoone Ifabel aanhoord mijn droevig klagen.
Spaard Meysjes vry.
Schoon dat ik onder 't groen.

W.

Waar mag mijn Vryer blyven.
Wat doet my ontstellen.
Wat komt my te gebeuren.
Wat Vreugde-maren.
Wy Zakke-dragers wensche te gaar.
Wil dit te zaam aanschouwen.
Wat is de Jonkheyd zonder Minnen.

Z.

Ik ontrouwe Minnaar? in.
Vrinden wild aanhooren.
Wel zagt Windje.
Pening hoog verheven.

Y N D E

6
8
8
8
7
9
7
9
36
71
3
30
34
39
64
74
82
15
44
57
77

laatste blad
benhadig
I. ylt. f

